

Grau en Periodisme
TREBALL FINAL DE GRAU

Llarga vida al Botànic?

Autors del treball: Carlos Fajardo Paños

Emilio Pacho Sorlí

Tutor/a del treball: Pablo López Rabadán

Modalitat de treball: Línia C1. Reportatge audiovisual

Curs: 2020 - 2021

RESUM

Llarga vida al Botànic? és un reportatge audiovisual que, en format breu, pretén fer una anàlisi de l'estat de salut de l'actual pacte de govern de l'executiu del País Valencià en la legislatura vigent (2019-2023), el conegut com a Botànic II. Mitjançant expertes i periodistes, es pretén aprofundir en les llums i les ombres de les principals potes del govern: polítiques socials, economia i infraestructures, cultura, i actualitat/COVID-19. A més, s'analitza com el context de pandèmia de la SARS - CoV - 2 pot suposar un abans i un després per al govern valencià. Volem fugir doncs de la confrontació evident entre partits, per la qual cosa comptem amb veus autoritzades en cadascun dels blocs: Josep Vicent Boira (bloc infraestructures i economia), Salva Enguix (bloc actualitat i futur), Laura Ballester (bloc infraestructures i economia), Ana Gimeno (bloc polítiques socials i igualtat), Elpidia Bellver (bloc actualitat i futur), Pepe Martínez Tormo (bloc cultural/educació) i Salvador Peiró (bloc SARS - CoV -2). Les seues reflexions convidaran a la ciutadania a conèixer de prop el govern valencià, les seues errades i els seus encerts.

PARAULES CLAU

govern, País Valencià, COVID-19, Botànic, gestió, política, President de la Generalitat.

ABSTRACT

Llarga vida al Botànic? is an audiovisual report that, in short format, aims to make an analysis of the state of health of the current government pact of the executive of the Valencian Country in the current legislature (2019-2023), known as Botanist II . Through experts and journalists, it is intended to delve into the lights and shadows of the main legs of government: social policies, economy and infrastructure, culture, and current affairs / COVID-19. In addition, it is analyzed how the context of the Sars - CoV - 2 pandemic can be a before and after for the Valencian government. We want to escape the obvious confrontation between parties, so we have authorized voices in each of the blocks: Josep Vicent Boira (infrastructure and economy block), Salva Enguix (current and future block),

Laura Ballester (infrastructure and economy block) , Ana Gimeno (social policies and equality block), Elpidia Bellver (current and future block), Pepe Martínez Tormo (cultural / education block) and Salvador Peiró (SARS - CoV -2 block). His reflections will invite the public to get to know the Valencian government, its mistakes and its successes.

KEY WORDS

government, País Valencià, COVID-19, Botanist, management, politics, President of the Generalitat.

ÍNDEX

1 - INTRODUCCIÓ	5
1.1-Justificació i oportunitat del projecte	5
1.2 - Objectus del projecte	5
1.3 - Estructura del dossier	6
2 - FASES DE PREPRODUCCIÓ	7
2.1 - Gestions realitzades i justificacions de les fonts	7
2.2 - Responsabilitats dels membres del grup	10
2.3 - Pla de preproducció i previsions de les despeses	11
3 - FASE DE PRODUCCIÓ	12
3.1 - Enfocament	12
3.2 - Tractament audiovisual i modificacions	13
3.3 - Estructura	13
4 - FASE DE POSTPRODUCCIÓ	13
4.1 - TÈCNICA DE MUNTATGE	13
4.2 - ELEMENTS DE MUNTATGE	14
5 - FASE D'EMISSIÓ O PUBLICACIÓ	14
6 - VALORACIÓ FINAL	16
7- BIBLIOGRAFIA	18
8 - ANNEXOS	26

1 - Introducció

«“jamás duró una flor dos primaveras”, prossegueix, “jamás pensamos nunca en el invierno, pero el invierno llega”. La temàtica botànic-tempestuosa resulta molt adequada, sens dubte, a l'hora de descriure el moment que travessa el pacte progressista valencià» (Maceda, Víctor, 2019)

Resulta més que evident que el pacte de govern del País Valencià no viu la mateixa intensitat i il·lusió que a l'inici de la legislatura 2015-2019. Potser les friccions entre Oltra i Bravo, o l'avançament electoral anunciat pel President de la Generalitat al març de 2019, van ser els detonants per fer visibles les friccions del pacte.

Només 9 mesos després d'aquesta efemèride, la pandèmia provocada pel virus Sars-CoV-2, popularment coneguda com la COVID-19, trastoca els plans de tots els governs, inclòs el del nostre objecte d'estudi, el govern autonòmic del País Valencià. En qüestió de dies, es passa de fer vida al carrer a tancar a la ciutadania a casa; gestionant hospitals; intentant comprar material sanitari; i començant a preveure els diferents escenaris que podien donar-se una vegada finalitzara la crisi pandèmica que en aquell moment, semblava no s'allargaria molt més d'uns mesos; i que a hores d'ara, sembla ocuparà la major part de la legislatura, i podrà decantar el sentit de vot cap a un costat o un altre.

1.1- JUSTIFICACIÓ I OPORTUNITAT DEL PROJECTE

Amb aquest reportatge audiovisual volem ficar llum en l'estat de salut del pacte del govern valencià, per analitzar, amb veus expertes, com es troba el govern i el més important: com el context actual pot suposar un abans i un després en les perspectives de futur de la coalició. És a dir, en un moment històric com el que vivim, es fa necessària una anàlisi en profunditat sobre els èxits i les errades del pacte; aprofundint en aquestes llums i ombres per veure la seua viabilitat de futur.

La pandèmia ha estat un vertader terratrèmol que ha sacsejat tot: des de la salut, passant per l'economia, i acabant, com no, en la política. Amb aquest reportatge, es pretén conèixer en profunditat les perspectives de futur del govern valencià just en l'equador de la legislatura i amb el context de la pandèmia; per saber si

la fórmula botànica està ja esgotada o, per contra, s'hi pot haugurar això de: *llarga vida al Botànic*.

1.2 - OBJECTIUS DEL PROJECTE

Els principals objectius que vam marcar-nos quan iniciarem aquest projecte van ser:

1. Analitzar si la pandèmia de la COVID-19 va a suposar una frenada en sec de les polítiques que fins ara executava el govern valencià.
2. Analitzar les perspectives de futur de la coalició de govern, tant a nivell intern com per intenció de vot de la ciutadania.
3. Conèixer les llums i les ombres de la gestió del govern valencià en aquest període 2015-2021 en quatre grans blocs: polítiques socials; cultura; infraestructures - economia; i COVID-19.
4. Fugir de la baralla política evident i estèril, centrant-nos en fonts expertes i autoritzades que aporten més contingut d'interés.
5. Oferir a la ciutadania un reportatge que, amb personalitats autoritzades, pose llum sobre com està gestionant el govern valencià i com pot ser el seu futur.
6. Desenvolupar les capacitats de treball col·laboratiu i en equip.
7. Dur a terme un projecte al qual s'hi vegem reflectides totes les competències que hem adquirit al llarg del Grau en Periodisme.

1.3 - ESTRUCTURA DEL DOSSIER

El present dossier pretén ser una ferramenta a l'hora d'entendre tot el procés dut a terme per a fer realitat el reportatge *Llarga Vida al Botànic?*. Per això, a manera de memòria, aquest document conté el seu gruix en les tres fases principals de la creació de qualsevol reportatge.

En la fase de preproducció, vam iniciar tot el procés, desenvolupant la idea inicial de fer un reportatge que analitzara l'estat de salut del govern autonòmic valencià. Per això, vam documentar-nos amb els compromisos dels pactes, verificant quins punts s'havien complit i quins no, contactant amb les fonts, elaborant els

qüestionaris, gestionant permisos i començant a perfilar el reportatge. D'aquesta manera, vam elaborar el pla de producció i rodatge, per passar a la fase de producció. En aquesta vam gravar els plànols recursos i les diferents entrevistes a les expertes. A la postproducció, s'hi narra el procés d'edició de tot el material en brut. A més, disposem d'annexos amb la finalitat d'ampliar tota la informació del dossier.

2 - FASE DE PREPRODUCCIÓ

La fase de preproducció és, sens dubte, una de les més importants a l'hora de realitzar una peça audiovisual. En aquest període, hem de tractar de documentar-nos al màxim possible, i per això vam analitzar punt per punt tots els compromisos dels pactes signats pel govern del Botànic, obtenint de manera objectiva dades sobre el grau de compliment de les diferents àrees. A més, vam fer treball de camp per tractar d'entendre a la perfecció el context actual, començant a plantejar la hipòtesi de treball, els primers qüestionaris, la gestió de tots els permisos necessaris, contacte amb les fonts, tancar un pla de rodatge de manera definitiva, i proves al material audiovisual per tenir tots els fronts controlats.

Per a redactar els qüestionaris, vam començar al mes de gener a analitzar punt per punt cada objectiu marcat del Pacte del Botànic (Generalitat Valenciana, 2015); Pacte d'ampliació del Botànic (Ara, 2017) i Pacte del Botànic II (Compromís, 2019). Amb aquesta anàlisi en profunditat vam aconseguir saber quin grau de compliment tenia el govern amb els pactes i quin impacte havia suposat la pandèmia en qüestió de promulgació de decrets i lleis.

2.1 - GESTIONS REALITZADES I JUSTIFICACIÓ DE LES FONTS

Per a obtenir un producte diferent i des de el punt periodístic, útil per a la ciutadania, vam decidir fugir dels polítics per centrar-nos en les veus expertes, coneixedores de la realitat política valenciana. Vam decidir doncs entrevistar a set fonts, algunes d'elles expertes en la seua matèria i altres, veus autoritzades al periodisme valencià.

Una de les primeres persones amb qui vam contactar va ser **Josep Vicent Boira**, veí de València que destaca per ser un prestigiós novel·lista, geògraf i professor valencià. Boira va ser Secretari Autòmic d'Habitatge, Obres públiques i vertebració del territori a la primera legislatura del Botànic (2015-2019) i actualment és el Coordinador del Corredor Mediterrani. Boira va ser una de les primeres fonts que volíem que apareguera al reportatge, donat el seu important paper en matèria d'infraestructures, i a més, com a coneixedor del Botànic I. El contacte amb ell mitjançant correu electrònic va ser molt fluït i ens va rebre amb rapidesa al seu despatx sense impediments. Volíem que Boira estiguera al reportatge perquè pensem és una de les persones que millor coneix les infraestructures valencianes.

El doctor **Salvador Peiró** és altra de les veus que no podia faltar al nostre reportatge. Epidemiòleg del FISABIO, i especialista en medicina preventiva i Salut Pública, forma part del grup d'experts que assessoren a Presidència en la gestió de la pandèmia de la COVID-19. Amb el seu testimoni volíem aprofundir en la manera de gestionar la pandèmia que ha tingut el govern valencià; i mitjançant el seu correu electrònic del FISABIO ens va contestar en qüestió de minuts i va atendre'ns al seu despatx i àrea de treball. Aquesta va ser l'entrevista més complicada de tancar, ja que la primera opció, la Doctora Marisa Blasco, no contestava ni als correus, ni als missatges. La resta de fonts plantejades, com el doctor Rafa Badenes, tampoc ens va contestar, i per això vam escriure a una vintena de doctores/doctors especialistes en epidemiologia, fins que vam pensar en el dr. Peiró.

Pepe Martínez Tormo, reconegut gestor cultural, és l'entrevistat amb qui hem tractat el vessant més cultural i educatiu del Botànic, un dels punts que més controvèrsia ha generat amb l'oposició. Cal aclarir que Tormo no va ser la nostra primera opció, donat que la primera font que vam contactar per a açò va ser Amàlia Garrigós, qui va negar-se a participar en el reportatge. Pepe Martínez Tormo, contactat mitjançant Instagram ja que és un conegut dels autors del

reportatge, va acceptar la proposta i vam fer l'entrevista desitjada al pati de la Nau de València.

En matèria de polítiques socials i igualtat, buscàvem una veu amb autoritat en aquesta matèria, perquè aquesta àrea és sens dubte una de les que el Botànic trau més pit. Contactàrem primer amb Anna Boluda, qui al tractar-se d'un reportatge d'anàlisi polític va declinar l'entrevista. Tot seguit, la sociòloga i experta en gènere i igualtat **Anna Gimeno**, va acceptar ser entrevistada en quant li ho vam proposar per telèfon, dada de contacte de la qual disposàvem per entrevistes prèvies. El lloc escollit per a l'entrevista va ser un dels bancs morats de la Plaça de l'Ajuntament.

Salva Enguix és un dels periodistes valencians que podem dir millor coneix al govern del Botànic II, tant per la seua experiència en la crònica parlamentària com pel dia rere dia al parlament valencià. Contactàrem amb Enguix per *LinkedIn* i va facilitar-nos el seu telèfon de seguida, quedant als pocs dies per a fer l'entrevista al jardí Botànic, ubicació que dóna nom al pacte del govern valencià.

Elpidia Bellver és una de les periodistes amb més renom de la radiotelevisió pública valenciana *À Punt*. Actualment, editoria de *Les Notícies del Matí*, és coneixedora de l'actualitat valenciana, i de les llums i ombres del govern valencià. Amb ella, volíem lligar les parts dels diferents

blocs temàtics analitzats així com

emfatitzar algunes qüestions. La nostra primera opció era, verdaderament, Victòria Maso, altra de les cares més conegudes de la televisió pública, però va rebutjar la petició d'entrevista. Com que teníem el telèfon d'Elpidia Bellver i el seu perfil era semblant al de Maso, vam decidir contactar-la.

Per últim, volíem també una periodista coneixedora del funcionament del Parlament Valencià, així com de les actuacions d'infraestructures i economia que el govern executa. Evidentment, per a aquesta matèria, havíem de parlar amb **Laura Ballester**, qui va acceptar ràpidament l'entrevista després de contactar amb ella per LinkedIn. L'escenari triat per a l'entrevista amb ella va ser el monument en memòria de les víctimes de l'accident de metro de Jesús, ja que va ser una de les periodistes que més veu va donar a les famílies afectades.

Les entrevistes transcrites s'hi troben a l'annex (**Annex núm. 5**), per consultar-ne les declaracions de les fonts. Com és evident, totes les persones entrevistades han estat assabentades de la finalitat acadèmica del mateix reportatge. L'última part de les gestions a fer en la reproducció del nostre reportatge va ser la sol·licitud dels diferents permisos de gravació a enclavaments com *La Nau de València*, el *Jardí Botànic de València*; el *Colmado de Trencadís de Benimaclet*; *Estació Joaquim Sorolla*; i la Direcció general de Salut Pública i centre d'investigació FISABIO.

2.2 - RESPONSABILITAT DELS MEMBRES DEL GRUP

L'equip ha treballat de manera activa en l'elaboració del reportatge audiovisual, com en la present memòria. Donat que els dos membres de l'equip presentem un gran interès en la comunicació política, la fase de preproducció va realitzar-se entre les dues parts, per tancar qüestionaris, verificar punts clau dels pactes de govern o documentació. Emilio Pacho va tancar la majoria d'entrevistes donat que era qui tenia els contactes de les fonts que ens interessaven. Per a la realització de les entrevistes, les funcions han anat rotant, un dels companys feia de càmera, tècnic de llum i so; mentre l'altre feia l'entrevista i mantenia el clima agradable amb la persona entrevistada. Així, els dos companys hem pogut fer totes les tasques del procés i, tot i no estar acostumats en un primer moment, va ser una decisió molt encertada perquè ens ha permès aprendre a ser versàtils i poder adaptar-nos a qualsevol situació.

A l'hora d'editar, la tasca també ha estat compartida per facilitar la feina. Mentre un ha fet la careta i guioitzat, altre ha pogut minutar i tallar les peces necessàries. De la mateixa s'ha elaborat el present document memòria, i així ens hem pogut assegurar de que el treball en equip i col·laboratiu és molt més efectiu a l'hora d'oferir un projecte de qualitat, complet i consensuat entre l'equip.

2.3 - PLA DE PREPRODUCCIÓ I PREVISIONS DE LES DESPESES

Una vegada s'han assentat els ciments del reportatge, amb una primera cerca de fonts, localitzacions, i primers qüestionaris esbossats, cal començar a treballar en el Pla de producció (**Annex núm.1**) i fixar els terminis necessaris per presentar el producte quan s'exigeix. Tot i ser una aproximació, s'han preparat els equips tècnics i humans.

1) Equip humà

Atenent a les recomanacions que ens han donat durant el Grua, sabem que les dues persones que formem el projecte som les encarregades de la preproducció, la producció i la postproducció. Com que no sabem si va a allargar-se en excés, el més adequat és que es fixe el salari prenent com a base el SMI establert al 2021, afegint-ne després la quota d'autònom.

Base mínima de cotització d'autònoms 2021: **944,40 € / mes**

Salari Mínim Interprofessional 2021: **1.108,33 € / mes**

Salari Carlos Fajardo Paños: **1.108,33 €**

Salari Emilio Pacho Sorlí: **1.108,33 €**

TOTAL: 4.105,40

2) Material tècnic i transport

Quant al pressupost del projecte, hem intentat fer que aquest siguera el més aproximat possible al moment actual. Mitjançant pàgines web com *Lens Market* o *AlquilaValua*; hem pogut fer un llistat amb les necessitats tècniques de cada dia de rodatge, amb els preus establerts per a cada equipament. **(Pressupost en l'Annex núm. 2)**

3) Pressupost total

El pressupost total representa una suma del total generat pel lloguer dels equipaments tècnics com les càmeres, trípodes, o focus; així com les despeses generades pel transport de l'equip tècnic cap a les localitzacions. El total del pressupost del projecte és de: **(Pressupost total en l'Annex núm.2)**

3 - FASE DE PRODUCCIÓ

3.1 - ENFOCAMENT

Per tal de mesurar les possibilitats de tornar a veure un Botànic al 2023, hem contactat amb diferents fonts expertes que ens han permès esbrinar quines han sigut les llums i les ombres del consell i elaborar aquest reportatge des de la comunicació política. Enteníem que la manera més aclaridora era mirar des de quatre punts molt importants com ara: economia, infraestructures, polítiques socials, i cultura. Totes aquestes perspectives al seu torn mirades des d'un punt de vista condicionat per la gestió d'una pandèmia mundial, és a dir, qualsevol juí

es veu modificat a la segona legislatura, per culpa d'haver estat lluitant davant una crisi sanitària amb milers de morts.

3.2 - TRACTAMENT AUDIOVISUAL I MODIFICACIONS

Per a la tasca de producció comptàvem amb l'avantatge que les càmeres de treball eren pròpies, aleshores no va resultar necessari cap dia de comprovació d'equips per esbrinar el seu funcionament, etcétera. Totes les entrevistes, han sigut gravades amb dues càmeres, una amb plànol més general i l'altra amb primeríssim plànol. Uns minuts abans i després de les entrevistes, aprofitàvem el lloc de l'entrevista per gravar-ne recursos i també l'entorn del lloc.

A l'hora d'editar, hem trobat plànols que està una mica desenfocats i per això hem emprat el plànol de l'altra càmera, pensada aquesta gravació a dues càmeres per a evitar problemes com aquest. Altra modificació ha estat la no utilització de plànols que teníem gravats del Palau de la Generalitat, per exemple.

Per a la careta, *Levante TV* ens ha cedit les imatges de la signatura del Pacte del Botànic, amb l'única condició de nomenar la televisió als crèdits del reportatge.

3.3 - ESTRUCTURA

L'estructura utilitzada al reportatge és circular, donat que comença de forma molt intensa per a captar l'atenció amb eixes paraules de Salva Enguix, fa un recull de tota l'anàlisi fet amb les veus expertes, i torna a tancar amb el periodista fent una conclusió del govern. Pot comprovar-se al guió adjunt als annexes. (**Annex núm.4**)

4 - FASE DE POSTPRODUCCIÓ

4.1 - TÈCNICA DE MUNTATGE

Aquesta fase va ser decisiva, perquè va fer-nos veure que havíem de canviar en part, l'estructura del reportatge. En principi no volíem cap veu en off, i la idea era que entre les veus entrevistades poguera traçar-se eixe relat. Per falta de temps, hem introduït finalment la veu en off per lligar millor els blocs i arredonar així molt millor el producte.

Carlos Fajardo ha sigut l'encarregat de posar veu a l'off que hem redactat. Ens hem adonat que aquest ens ha permés presentar millor el tema del reportatge per a l'espectador, que potser no siga una persona amb amplis coneixements de política; i a més hem après que aquesta fórmula serveix d'ajuda per lligar més les parts del reportatge.

El programa utilitzat per a coordinar àudio-imatge, i posteriorment per a editar el reportatge, ha estat el Premiere Pro 2021, un programari que ens resulta còmode a l'hora de treballar donat que és l'utilitzat als anys del Grau en Periodisme.

4.2 - ELEMENTS DE MUNTATGE

La música utilitzada al reportatge es titula *Renaixem*, de l'artista valencià Xavi Sarrià, qui des del primer moment va posar la seua cançó a la nostra disposició per poder emprar-la al nostre reportatge, sempre i quan aparega als crèdits finals.

Com hem dit, inicialment no vam concebre la idea d'utilitzar una veu en off ni una música, però enfrontats a aquesta fase d'edició, i amb la intenció de lligar millor les parts del reportatge i que aquest quedara amb més presència, vam decidir utilitzar aquesta estructura davant la dificultat que ens ha suposat.

A tot açò, cal aclarir que també hem utilitzat altre element que en un primer moment no havíem previst, els rètols. Els que hi apareixen són purament informatius, tot i que alguns en són identificatius per a les entrevistades.

5 - FASE D'EMISSIÓ O PUBLICACIÓ

La peça audiovisual amb la que volem explicar els fets i la situació de la política valenciana, està pensada per a ser emesa en canals de televisió com ara *À Punt*, *Levante TV*, *TV de Castelló* o *La 8 Mediterraneo*, és a dir, qualsevol televisió amb audiència del País Valencià. El fet que les fonts parlen de la manera més explicativa i argumentativa possible permet que no siga discriminada per ningú per temes ideològics, cosa que ens habilita per a poder oferir-la a qualsevol de les televisions esmenades anteriorment. La durada ens obligaria a emetre-la en un especial d'anàlisi al Botànic o en algun programa d'informació política, on sabem que l'audiència estarà disposada a atendre.

La principal audiència objectiva hauria de ser tota aquella que tinga un cert interès per la política valenciana, però sobretot per a gent jove i de mitjana edat, on el vot no és encara fidel. Pensar en arribar a atraure a gent de més de 60-65 anys no seria la nostra primera intenció, perquè generalment el seu interès per anàlisis de política és baix, ja que la seua decisió de vot sol ser ferma i els queda lluny fer reflexió sobre el que un govern, votat per ells o no, pugua haver fet.

Una de les coses clau en temes d'emissió serà la durada de la peça, perquè no és molt habitual veure en televisió productes de 15-20 minuts, llavors hauríem d'estendre el documental per a les emissions en televisió o afegir-ho a especials de política valenciana (com hem indicat amb anterioritat), però la realitat actual del consum d'oci és molt més ampla que no sols televisions convencionals. Un dels punts que podríem explotar i ens ajudaria a atraure audiència seria adaptar-nos a les noves maneres de consumir i difondre. Les xarxes socials serien importants per a dinamitzar el contingut i també podria ser-ho pujar-ho a alguna plataforma com FILMIN, perquè és un espai que permet fer arribar productes d'aquest tipus a la gent que els interessa. Aquesta plataforma permetria també monetitzar el documental i oferir un contingut exclusiu amb les entrevistes completes o alguna cosa similar, per a així, poder compaginar i mantindre també la difusió per altres plataformes. Creiem que hauríem de pujar la peça senzilla a plataformes com Youtube, sense extres, per a des d'ahí poder donar agilitat i dinamisme a la seua distribució. D'aquesta manera es podria enllaçar molt fàcilment amb xarxes socials i al ser gratuït podries encaminar a tota eixa gent

que els ha agradat en Youtube, cap al contingut "Premium" a FILMIN, per tal que donen suport i viabilitat al projecte.

En definitiva, és un producte que pensem seria molt consumible en plataformes digitals, per les seues característiques i perquè el públic principal al que podria anar encaminat consumeix aquest tipus de plataformes. Però, també seria interessant emetre-ho en televisions convencionals, amb una millora de la producció per a aplegar a aquest format; en especials de política o programes d'informació d'aquest tipus, perquè les audiències poden arribar a multiplicar-se.

6 - VALORACIÓ FINAL

Aquest Treball Final de Grau en forma de documental ens ha permés ficar en pràctica diferents competències apreses en el grau, i el més important, ens ha fet aprendre molt davant les dificultats, fent-nos sentir satisfets després de tot el procés per haver pogut presentar un projecte que compleix amb els objectius marcats. Tot i la bona sensació final, hem patit també moments de nervis i tensió donat que som dues persones treballadores i exigents, que de vegades pensàvem que anava a resultar molt més fàcil del que ha estat verdaderament.

Sabem que el reportatge no és perfecte, que el tractament de la imatge podria ser molt millor o que hauríem d'haver fet una millor planificació, , però totes aquestes errades ens han permés aprendre tant a nivell professional com a nivell personal. Som dos persones que de tot el que hem pogut aprendre i practicar al grau ens ha cridat més l'atenció la part de la professió d'eixir al carrer. Els dies d'eixir a gravar han sigut sempre els preferits de la carrera, ja fora per a fer una pràctica important, un exercici ximple o gravar veus per a ràdio, és per això que vam decantar-nos per aquesta modalitat de TFG.

No volíem acabar la carrera omplint, solament, pàgines i pàgines, sinó que per la nostra forma de ser era pràcticament obligatori fer un documental. Possiblement el muntatge, la gravació i l'edició és una de les coses que més s'han de treballar per tal que no es note la falta d'experiència, però per això mateix ens agradava el repte. Sabíem que ens seria complicat començar, perquè els temps que hem dedicat per a fer les pràctiques ens ha anat impedingint

compaginar les dos coses, però teníem clar que el moment en quan començarem aniria tot rodat i, menys uns detallets, així ha sigut. Parlem de “detallets” perquè solament ens ha costat tancar i gravar una entrevista (també és cert que és complicada de traure), perquè no acaba de ser tasca senzilla parlar una bona estona amb una o un epidemiòleg en temps de pandèmia. Prop de 20 correus i 7 trucades telefòniques ens han fet falta per a aconseguir una cita. Llevat d'aquesta, la resta d'entrevistes ens han sigut ràpides i senzilles d'aconseguir, gràcies a la mínima agenda de contactes que hem anat aconseguint els últims anys.

Ens quedem amb l'aprenentatge que hem fet quan quan l'entrevista acabava, eixes xarrades ens han omplert les venes de ganes de fer periodisme. Hem après a crear un bon ambient amb les entrevistades, a canviar de preguntes, improvisar, i tirar endavant tot i les moltes adversitats que han pogut sorgir.

Hem destacat la relació amb les fonts sobre la resta de coses, perquè la bona relació que ens unia ha permès que els possibles problemes que sorgien s'acabaren en un tres i no res. Qualsevol dubte que hem tingut hem acudit al nostre tutor, Pablo López, al qual hem d'agrair-li la capacitat de frenar-nos quan tocava i de exprimir-nos quan feia falta.

Per altra banda, una vegada encaminats, ens va costar, com hem dit abans — i possiblement haja sigut el nostre pitjor enemic— fer una prompta planificació. Confiàvem en pujar marxex en funció del treball que tinguérem i mirant arrere, segurament haguera sigut millor començar amb molta calma, poc a poc i poder fer tot amb molta més tranquil·litat. A més, imprevistos com la nova estructura amb veu en off quan ja teníem pràcticament el reportatge editat, va ser un repte perquè hem apurat els terminis i ens haguera agradat gaudir més del procés d'edició. No hem treballat malament com a equip i hem estat còmodes en el procés de creació del reportatge, dins dels acurtats temps amb els quals hem tingut que treballar. Sense cap dubte hem tret l'aprenentatge de com d'important resulta una bona preproducció perquè després no se'ns menge el temps i puga estar tot controlat; a més de controlar amb major precisió les càmeres pel tema tècnic (plànols enfocats, tractament del color); i també l'àudio, que moltes vegades al gravar en espais oberts com places o carrers, nO ha tingut la qualitat òptima necessària.

Tot i les nostres errades, pensem que hem presentat un producte de qualitat que representa tot allò que hem après en el grau, però també durant el procés. Hem desenvolupat el nostre pensament crític, el nostre “instint” de periodistes, l’aprenentatge autònom i l’adaptació a situacions no viscudes abans. Per això, creiem que el públic podrà entendre quin camí ha dut al govern valencià fins a la situació actual, i quina és la perspectiva de futur, per tal que cadascú després de veure’l puga augurar, o no, una *Llarga vida al Botànic?*.

7 - BIBLIOGRAFIA

À PUNT (2021) Els grups del Botànic fan un balanç positiu en l’equador de la legislatura amb un govern “estable”. *À Punt*. Recuperat de: https://www.apuntmedia.es/noticies/politica/grups-botanic-un-balanc-positiu-i-equador-legislatura-un-govern-estable_1_1414452.html

ARA.CAT (2017). *Pacte del Botànic. Document de renovació de l’acord*. Recuperat de: <https://static1.ara.cat/ara/public/content/file/original/2017/0111/16/ampliacio-de-l-acord-del-bota-nic-466a819.pdf>

BELTRAN, Adolf. (2018). El pacte del Botànic, un èxit del que ningú vol desmarcar-se. *elDiario.es*. Recuperat de: https://www.eldiario.es/comunitat-valenciana/val/pacte-del-botanic-reunio-analisi_1_1950217.html

COMPROMÍS (2019). *Acord del Botànic II*. Recuperat de: <https://compromis.net/wp-content/uploads/2019/06/Acord-Botanic-2.pdf>

EUROPA PRESS (2019). La firma del Botànic II facilita la investidura de Puig como President de la Comunitat Valenciana. *Público*. Recuperat de: <https://www.publico.es/politica/firma-botanic-ii-facilita-investidura-puig-presidente-comunitat-valenciana.html>

GENERALITAT VALENCIANA (2015). *Acord del Botànic*. Recuperat de: <https://gvaoberta.gva.es/documents/7843050/165320114/Acord+del+Bot%C3%A0nic.pdf/da51c570-fe35-4dc4-be0b-7177ec741fa4>

MACEDA, Victor. (2019). El desamor del botànic: “Què ens passa, doctor?” [En línia] Diari El Temps. Recuperat de: <https://www.elperiodico.com/tema/8943/el-desamor-del-botanic-que-ens-passa-doctor>

MARTÍNEZ, Laura. (2021). els socis del Pacte del Botànic pressionen Ximo Puig amb les reversions d’hospitals en l’equador de legislatura. *elDiario.es*. Recuperat de: https://www.eldiario.es/comunitat-valenciana/val/els-socis-pacte-botanic-pressionen-ximo-puig-amb-les-reversions-d-hospitals-l-equador-legislatura_1_8025939.html

JOURNALISM
FINAL WORK DEGREE

Llarga vida al Botànic?

Authors: Carlos Fajardo Paños

Emilio Pacho Sorlí

Tutor: Pablo López Rabadán

Modality: Línia C1. Reportatge audiovisual

July 2021

EXTENDED SUMMARY

Llarga vida al Botànic? is an audiovisual report that, in a short format, aims to make an analysis of the state of health of the pact of the government of the Valencian Country. As you can see, the pandemic of COVID-19 has influenced each of the decisions that have been made, and therefore we think that we are in a special relevant time for Valencian politics, given that from the success of the power to reissue this pact or not, will largely depend on the management of this health, economic and social crisis.

Some of the goals we set ourselves to achieve are: to delve into how the COVID-19 pandemic can be a before and after in the management of Botanist II; analyze the future prospects of the governing coalition, both internally and by citizen voting intention; to know the lights and the shadows of the management of the Valencian government during the period in-between 2015-2021 in four big blocks: social policies; culture; infrastructure - economy; and COVID-19; to avoid the obvious confrontation between parties to know firsthand, with expert voices, the reality of the Botanist II; to offer the public a report that, with authorized personalities, sheds light on how the Valencian government managing is and what its future may be; develop the skills of collaborative and team work; and carry out a project that reflects all the skills we have acquired throughout the Degree in Journalism.

The report of the project that we intend to summarize in these pages is a tool of vital importance to understand the process of evolution and learning that we have undergone in this process of elaboration of our Final Degree Project. The main areas that we can highlight in this report are pre-production phase, in which we started the whole process, developing the initial idea of making a report that would analyse the state of health of the Valencian regional government. To this end, we documented the commitments of the pacts, verifying which points had

been met and which points had not been met, initiating the process of contacting with the sources, preparing the questionnaires, managing permits, and beginning to outline the report.

So, we drew up the production plan and an initial filming plan, to move on to the production phase with most things clear. In it we recorded the resource plans in the first weeks, and once this phase of recording resources was completed, we proceeded to conduct the various interviews with the experts. Finally, regarding the post-production phase, it is possible to see how the process of editing all the raw material is narrated.

As we have said, one of the main phases was pre-production, where we analysed the pacts and documented ourselves both at the level of regional politics and at the level of political communication. In addition, we did fieldwork to try to perfectly understand the current context, starting to raise the working hypothesis, the first questionnaires, the management of all necessary permits, contact with sources, close a shooting plan definitively, and tests on audiovisual material to have all fronts controlled.

In order to obtain a different product and from the journalistic point of view, useful for the citizenship, we decided to avoid the politicians to concentrate in the expert voices, connoisseurs of the Valencian political reality. We therefore decided to interview seven sources, some of them experts in their field and others, authorized voices in Valencian journalism.

One of the first people we contacted with was Josep Vicent Boira, Coordinator of the Mediterranean Corridor. Boira was one of the first sources we wanted to have an appearance in the report, given its important role in infrastructure, and also as a connoisseur of the Botanist I. On the other hand, Dr. Salvador Peiró is another of the voices which could not be missed in our report. FISABIO epidemiologist, and specialist in preventive medicine and public health, is part of the group of experts who advise the presidency in the management of the COVID-19 pandemic.

Pepe Martínez Tormo, is the interviewee with whom we have discussed the most cultural and educational aspect of the Botanist, one of the points that has generated the most controversy with the opposition. For social policies and equality, Anna Gimeno, a woman specializing in gender, equality, and social policies to delve into this central axis of the government of the Botanist.

Another source in the report is Salva Enguix is one of the Valencian journalists we can say knows best the government of the Botanist II, both for his experience in the parliamentary chronicle and for the day after day in the Valencian parliament. In the same way, Elpidia Bellver is one of the most well-known journalists on the Valencian public radio and television *À Punt*, and her role is key because it serves as a link between the different thematic blocks analyzed. The last of the voices in our report is from Laura Ballester, a journalist who knows how the Valencian Parliament works, as well as the infrastructure and economy actions that the government is carrying out.

All the interviews that make up the report have been recorded with two cameras, one with a more general shot and the other with a very first shot, a technique that has allowed us to have alternatives when editing, given that some shots have been a little out of focus. However, it should be noted that the structure used in the report is circular, since it begins very intensely to capture attention with those words of Salva Enguix, makes a summary of all the analysis done with expert voices and that “Battery” of totals; and closes again with the journalist making a conclusion of the government. It must be said that the initial idea was not to do an off-story and that the same interviews could talk to each other; but given the difficulty and the short time to execute it we have decided to incorporate a voice-over that divides better the different parts of the report and also serves as a link between the parties. The program used to coordinate audio-image, and later to

edit the report, has been the Premiere Pro 2021, a software which we are comfortable with when working since it is the one that we have used in the years of the Degree.

The music used in the report is titled *Renaixem*, and we used it because we think it is the best context to help create when the piece is viewed. Also, as this is free to download, we did not have to ask for any permission.

As we have said, we have used a voice-over with the intention of better linking the parts of the report, given the difficulty it has caused us. In addition, the signs that appear are purely informative, although some of them are identifying for the interviewees.

It is a product that we think would be very consumable on digital platforms, because of its characteristics and because the main audience to which it could be directed consumes this type of platform. But, it would also be interesting to broadcast it on conventional televisions, with an improvement in production to bring together this format; in special politics or information programs of this kind, because audiences can multiply.

To sum up, this project has helped us improve as journalists. We have highlighted the relationship with the sources over the rest of the things, because the good relationship that united us has allowed the possible problems that arose to get solved rapidly.

On the other hand, once we were on our way, it was difficult for us, as we have said before - and it may have been our worst enemy - to make a quick plan. We relied on going uphill based on the work we had and looking back, surely it would have been better to start very calmly, little by little and be able to do everything

much more calmly. We did not work badly, because the work has been balanced and shared between the two team members, and we have been very comfortable, within the short time we've had to work with. We have definitely learned how important a good pre-production is so that we don't run out of time and everything can be under control.

Despite our mistakes, we think we have presented a quality product that represents everything we have learned in the Degree, but also during the process. We have developed our critical thinking, our "instinct" as journalists, autonomous learning and adaptation to situations that we had not experienced before. Therefore, we believe that the public will be able to understand which path has led the Valencian government to the current situation, and what is the future perspective, so that everyone after seeing it can augur, or not, a long life to the government of *Botànic?*

ANNEXOS

ANNEX Nº 1 - PLA DE PRODUCCIÓ

Data	Localització	Fonts / entrevistes concertades	Gravació recursos	Equip de treball	Material tècnic necessari	Permisos necessaris	Observacions	Hores de treball necessàries
20 d'abril	-Hospital la Fe de València -Port de la ciutat -Carrer Jesús / C/ Giorgeta - -Centre històric i mariner ciutat de València		-Hospital campanya valència -Circuit F1 -Port València -Metro Jesús -Gravació escola en construcció -Barris ciutat, ciutat vella, russafa, cabanyal,	Carlos i Emilio	2 càmeres			5 hores

27/05	Despatx estació	Josep Vicent Boira	-Recursos edifici - Infraestructures, principals ja gravades	Fajardo i Emilio	2 càmeres per a entrevistes -1 micròfon de corbata -2 trípodes -2 focos -Auriculars	Permís a estació		2 hores
03/06	Monument víctimes Metro Jesús	-Laura Ballester	- Infraestructures ja gravades. .	Fajardo i Emilio	2 càmeres per a entrevistes -1 micròfon de corbata -2 trípodes -2 focos -Auriculars		Compte amb el trànsit, pot fer massa soroll	2 hores

04/06	Banc morat Ajuntament València	Anna Gimeno	-Recursos del pati del botànic -Recursos barri -Recursos ciutat: zona centre, GVA, Ajuntament, noves escoles, circuit F1...	Fajardo i Emilio	2 càmeres per a entrevistes -1 micròfon de corbata -2 trípodes -2 focos -Auriculars			4 hores
08/06	Colmado Benimaclet.	Elpídia Bellver	-Gravar recursos del barri	Fajardo i Emilio	2 càmeres per a entrevistes -1 micròfon de corbata -2 trípodes -2 focos -Auriculars	Permís al local		02:30 hores

08/06	Claustre Centre Cultural La Nau de València	Pepe Martínez Tormo	-Recursos de La Nau	Fajardo i Emilio	2 càmeres per a entrevistes -1 micròfon de corbata -2 trípodes -2 focus -Auriculars -2 cadires	Permís premsa la Nau	Aprofitar molt bé l'espai i gravar recursos.	02:00 hores
14/06	Pati jardí botànic-	-Salva Enguix	-Recursos del pati del botànic -Recursos barri	Fajardo i Emilio	2 càmeres per a entrevista -1 micròfon de corbata -2 trípodes -2 focus -Auriculars	-Permís Jardí Botànic de València (Premsa Picó)	Aprofitar i gravar molt bé recursos, lloc on va signar-se el primer pacte.	02:30 hores

21/06	Edifici Salut Pública	Salvador Peiró	-Recursos edifici	Fajardo i Emilio	2 càmeres per a entrevista -1 micròfon de corbata -2 trípodes -2 focus -Auriculars	-Permís Salut Pública per a accedir a l'edifici i enregistrar l'entrevista.		2 hores
-------	-----------------------	----------------	-------------------	------------------	--	---	--	---------

ANNEX N° 2 - PRESSUPOST

1) Resum materials i pressupost

DATA I HORARI	MATERIAL	QUANTITAT	PRESSUPOST
20 d'abril de 2021 (10:00 h – 12:00 h)	Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Tarjeta SD 64 GB	3	20,99€ / unitat
	Panell LED	1	25,00€ /dia

DATA I HORARI	MATERIAL	QUANTITAT	PRESSUPOST
27 de maig de 2021 (13:30 h – 15:30 h)	Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Trípode de video <i>Nitotrech8</i>	2	20,00€ el dia / unitat / <i>alquilavisual</i>
	Gravadora digital	1	10,00€ el dia / <i>avisualpro</i>
	Piles gravadora	4	1,55€ / paquet de 4
	Tarjeta SD 64 GB	3	(ja adquirit)
	Micròfon de corbata	1	10,00€ /dia
	Panell LED	1	25,00€ /dia

DATA I HORARI	MATERIAL	QUANTITAT	PRESSUPOST
3 de juny de 2021 (10:00 h – 12:00 h)	Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Trípode de video <i>Nitotrech8</i>	2	20,00€ el dia / unitat / <i>alquilavisual</i>
	Gravadora digital	1	10,00€ el dia / <i>avisualpro</i>
	Piles gravadora	4	(ja adquirit)
	Tarjeta SD 64 GB	3	(ja adquirit)
	Micròfon de corbata	1	10,00€ /dia
Panell LED	1	25,00€ /dia	

DATA I HORARI	MATERIAL	QUANTITAT	PRESSUPOST
4 de juny de 2021 (09:00 h – 13:30 h)	Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>

Trípode de vídeo <i>Nitotrech8</i>	2	20,00€ el dia / unitat / <i>alquilavisual</i>
Gravadora digital	1	10,00€ el dia / <i>avisualpro</i>
Piles gravadora	4	(ja adquirit)
Tarjeta SD 64 GB	3	(ja adquirit)
Micròfon de corbata	1	10,00€ /dia
Panell LED	1	25,00€ /día

DATA I HORARI	MATERIAL	QUANTITAT	PRESSUPOST
8 de juny de 2021 (14:30 h – 19:00 h)	Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Trípode de vídeo <i>Nitotrech8</i>	2	20,00€ el dia / unitat / <i>alquilavisual</i>
	Gravadora digital	1	10,00€ el dia / <i>avisualpro</i>
	Piles gravadora	4	(ja adquirit)
	Tarjeta SD 64 GB	3	(ja adquirit)
	Micròfon de corbata	1	10,00€ /dia
Panell LED	1	25,00€ /día	

DATA I HORARI	MATERIAL	QUANTITAT	PRESSUPOST
14 de juny de 2021 (10:00 h – 12:30 h)	Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Trípode de vídeo <i>Nitotrech8</i>	2	20,00€ el dia / unitat / <i>alquilavisual</i>
	Gravadora digital	1	10,00€ el dia / <i>avisualpro</i>
	Piles gravadora	4	(ja adquirit)
	Tarjeta SD 64 GB	3	(ja adquirit)
	Micròfon de corbata	1	10,00€ /dia
Panell LED	1	25,00€ /día	

DATA I HORARI	MATERIAL	QUANTITAT	PRESSUPOST
21 de juny de 2021 (09:00 h – 11:00 h)	Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2	24,20€ el dia / unitat / <i>Lens Market</i>
	Trípode de vídeo <i>Nitotrech8</i>	2	20,00€ el dia / unitat / <i>alquilavisual</i>
	Gravadora digital	1	10,00€ el dia / <i>avisualpro</i>
	Piles gravadora	4	(ja adquirit)
	Tarjeta SD 64 GB	3	(ja adquirit)

Micròfon de corbata	1	10,00€ /dia
Panell LED	1	25,00€ /dia

#	Data	Desplaçament	KM	Temps estimat	Import total
1	20/04/2021	València	11.4	00:12'	0'7€
2	22/04/2021	València	9.1	00:09'	0'5€
3	21/05/2021	València	3.5	00:03'	0'21€
4	27/05/2021	Bétera - València	25	00:26'	1'5€
5	27/05/2021	València - Bétera	25	00:26'	1'5€
6	27/05/2021	València	6	00:06'	0'36€
7	27/05/2021	València	6	00:06'	0'36€
8	03/06/2021	Bétera - València	25	00:26'	1'5€
9	03/06/2021	València - Bétera	25	00:26'	1'5€
10	03/06/2021	València	6	00:06'	0'36€
11	03/06/2021	València	6	00:06'	0'36€
12	04/06/2021	Bétera - València	22	00:21'	1'32€
13	04/06/2021	València - Bétera	22	00:21'	1'32€
14	08/06/2021	Bétera - València	20	00:18'	1'2€
15	08/06/2021	València	7	00:07'	0'42€
16	08/06/2021	València - Bétera	20	00:18'	1'2€
17	14/06/2021	Bétera - València	21	00:18'	1'26€
18	14/06/2021	València - Bétera	21	00:18'	1'26€
19	21/06/2021	Bétera València	20	00:18'	1'2€
20	21/06/2021	València - Bétera	20	00:19'	1'2€
				TOTAL	19'23€

2.2) Pressupost total

CONCEPTE	QUANTITAT	PRESSUPOST
Càmera de fotografia i vídeo Canon EOS 7D MKII	2 x 7 dies	338,80€
Objectiu Canon EF 24-70mm f2.8 L II USM	2 x 7 dies	338,80€
Trípode de vídeo <i>Nitotrech8</i>	2 x 6 dies	240,00€
Gravadora digital	1 x 6 dies	60,00€
Piles gravadora	4 x 6 dies	1,55€
Tarjeta SD 64GB	3 x 7 dies	62,97€
Micròfon de corbata	1 x 6 dies	60,00€
Panel Led	1 x 7 dies	175,00€
Cotxe (combustible)		19,23€
Dietes	2 x 7 dies	0,00€ (despeses particulars)
TOTAL		1.296,35€

ANNEX Nº 3 - GUIÓ PREVI

SEQ.1 - RÈTOLS INICIALS

De negre apareixen les lletres blanques sobre la pantalla.

SEQ. 2 - BATERIA RESPOSTES

Inici del reportatge amb una bateria de les respostes que els 7 entrevistats han fet a la pregunta de si hauguren o no una llarga vida al Botànic.

SEQ. 3 - CAPÇALERA

Una barreja de plànols del Botànic i de plànols dels polítics signants del pacte, conformen la capçalera que acaba fonent-se.

SEQ. 4 - PRIMERES DECLARACIONS

Jugar amb les primeres declaracions d'algun dels entrevistats que ens done joc, per exemple, pot començar amb Boira si fa un repàs del Botànic I.

SEQ. 5 - ENTREVISTA POL. SOCIALS

Aprofundim un poc en polítiques socials i les llums i ombres d'una de les principals potes del Botànic.

SEQ. 6 - ENTREVISTA CULTURA

Aprofundim un poc en bloc cultural i les llums i ombres d'una de les principals potes del Botànic.

SEQ. 7 - ENTREVISTA INFRAESTRUCTURES/ECONOMIA

Aprofundim en les infraestructures i la gestió econòmica del govern, les llums i ombres d'aquestes àrees.

SEQ. 8 - ENTREVISTA COVID-19

Amb aquesta repassem com s'ha gestionat a casa nostra la pandèmia i com pot afectar al govern

SEQ. 9 - ENTREVISTA PERIODISTA

Enguix o Elpídia perquè puguen donar-nos llum sobre com pot desgastar aquesta crisi al govern

SEQ. 10 - REPRESENTEM EIXE LLARGA VIDA AL BOTÀNIC?

Es reprén amb alguns dels primers personatges eixa pregunta de la fórmula botànica.

ANNEX Nº 4 - GUIÓ DE MUNTATGE

GUIÓ DE MUNTATGE - LLARGA VIDA AL BOTÀNIC?

Seqüència	Localització	Imatge	Veü en off / testimoni	Rètols	Banda sonora	Minutatge	Data de Muntatge
1	Recursos balconada; Plaça de l'Ajuntament; centre ciutat València; Jardí Botànic de València; Plaça Ajuntament i Jardí Botànic.	Planols estàtics generals de les localitzacions.	Narrador: «El govern del Botànic va aconseguir al 2015 deixar enrere 20 anys de gestió faraònica del govern de la dreta. Des d'aleshores la societat valenciana ha experimentat molts canvis i és per això que sorgeix el següent dubte: Podrà aquest govern d'esquerres continuar governant amb la mateixa fórmula?»			00:00 - 00:20	17/06/2021
2	Jardí Botànic València	Primer plànol	Salva Enguix: «Jo crec que la fórmula hui per hui és vàlida... tindré altra oportunitat»	Salvador Enguix - Delegat a València de La Vanguardia		00:20 - 00:52	

3	Escultura víctimes Metro València	Primeríssim plànol	Laura Ballester: «Jo crec que aprovaria...d'anar davant»	Laura Ballester - Periodista		00:53 01:08	-	
4	Claustre de La Nau València	Primer plànol	Pepe Martínez Tormo: «Jo crec que la fórmula...obliga a entendre's»	Pepe MARTÍNEZ Tormo - Gestor Cultural		01:08 01:38	-	
5	El Colmado Benimaclet	Primer plànol	Elpídia Bellver: «No sé que podria passar... mobilització PP»	Elpídia Bellver - Editora Les notícies del matí À Punt		01:38 02:17	-	
6	Plaça Ajuntament de València	Primer Planol	Anna Gimeno: «Esgotada jo crec que no... serà de tres o de dos»	Anna Gimeno - Sociòloga i experta en gènere		02:17 02:31	-	
7	Edifici Salut Pública /FISABIO	Primer plànol	Salvador Peiró: «Jo diria que no l'ha desgastat... en la pandèmia »	Salvador Peiró - Epidemiòleg FISABIO		02:31 03:05	-	

8	Estació Joaquim Sorolla - Oficines	Primer Plànol	Josep Boira: «Jo crec que el Botànic ha de fer... d'alguna manera»	Josep Vicent Boira: Coordinador Corredor Mediterrani		03:05 03:20	-	
9 CAPÇALERA		Animació que juga amb els plànols de la signatura del pacte del Botànic		Llarga vida al Botànic? / U reportatge de Carlos Fajardo i Emilio Pacho	Renaixem / Xavier Sarrià	03:20 03:31	-	
10	Estació Joaquim Sorolla - Oficines	Plànol mig	Josep Boira: «Jo reivindique aquell Botànic l... va ser molt positiva»			03:33 04:14	-	
11	Claustre de la Nau de València	Plànol mig	Pepe Martínez: «Per part dels agents culturals...al País Valencià»			04:14 04:57	-	
12	El Colmado Benimaclet	Plànol mig	Elpidia Bellver: «És a dir... este matrimoni»	I arribat el 2019, com s'afrontaven les noves eleccions?		04:50 05:27	-	

13	Recursos Art i Ciències vacunació massiva	Plànols generals	Narrador: «Els canvis han estat notables, la valoració és positiva, però com a totes les relacions amb el temps ja no són iguals. A més a més, apareix un repte al camí d'aquesta segona etapa, i amb això, podem dir que la gestió d'aquesta crisi sanitària ha sigut la correcta?»			05:27 05:45	-	
14	Edifici Salut Pública / FISABIO	Primer plànol	Salvador Peiró: «Jo diria que destacaria... no la que tenim ara »			05:45 07:12	-	
15	El Colmado Benimaclet	Plànol Mig	Elpídia Bellver: «Jo diria que la gestió... eixes contractacions»	Quines coses es podien haver fet millor?		07:12 08:08	-	

16	Jardí Botànic València	Plànol Mig	Salva Enguix: «Jo crec que... ingressats »	La clau per a ser la regió amb millors xifres d'Europa?		08:08 09:02	-	
17	Recursos ciutat	Plànols generals	Narrador:« La gestió de la pandèmia, així com les polítiques de la primera legislatura s'han complit amb bona nota però s'han comés errades que han ajudat a entendre com prendre les bones decisions, però podem dir aleshores que el botànic ha sigut fidel a allò que va prometre al 2015 i per segona vegada al 2019? Com ha resolt els seus majors reptes»			09:02 09:24	-	

18	Plaça Ajuntament de València	Plànol general	Anna Gimeno: «Sí la veritat és que s'ha notat... tant no»	Han estat les persones l'eix central de les polítiques?		09:24 09:53	-	
19	El Colmado Benimaclet	Primer plànol	Elpidia Bellver: «Jo plantege... al botànic del principi»	Quin ha sigut el taló d'Aquiles d'Oltra en els últims mesos?		09:54 10:29	-	
20	Plaça Ajuntament de València	Plànol general	Anna Gimeno: «Té ahí dins també molta gent...del seu partit »	Com s'han dut a terme les polítiques feministes?		10:30 10:53	-	
21	Escultura víctimes metro València	Primeríssi m plànol	Laura Ballester: «Per una banda tens eixa necessitat de creixement... totalment distint»	Altre gran problema, l'ampliació del port, què suposarà ?		10:53 12:13	-	

22	Estació Joaquim Sorolla - Oficines	Primer plànol	Josep Vicent Boira: «Europa fa una aposta... per la connexió ferroportuària»	Quins han de ser els exemples d'ampliacions dels ports?		12:14 13:03	-	
23	Recursos ciutat	Plànols generals	Narrador: «Queda clar que no ha estat una gestió perfecta, però les mesures preses han estat aprop de l'encert. Si s'aconsegueix ser fidel a les coses promeses com sí s'ha anat fent en la primera legislatura i fins ara a la segona, podrem veure en un futur altre govern de les forces del Botànic?»			13:03 13:21	-	

24	Jardí Botànic de València	Plànol mig	Salva Enguix: «Jo crec que esta crisi... si no tindrem un problema»			13:21 14:36	-	
24	CRÈDITS		Agraïments			14:35 14:42	-	
25	CRÈDIT FINAL		Cartela autors			14:46 14:52	-	

ANNEX Nº 5 - ENTREVISTES TRANSCRITES

1 - Josep Vicent Boira

Sí és un poc extraordinari el moment que estem vivint i això el que fa és que tinguem fenòmens positius i negatius, òbviament els fenòmens negatius els sabem tots, s'ha reduït la mobilitat, s'ha reduït també el tràfic... però també tenim algun element positiu com ara al corredor mediterrani, perquè hem pogut fer algunes feines que abans, amb la vida normal, no podíem fer. Després, hi ha un canvi generacional perquè ara tenim una clara aposta pel transport públic i a favor de la descarbonització, perquè s'entén que tot això forma part del mateix problema.

D'alguna manera el que ha ficat damunt la taula la pandèmia ha sigut que el sistema que portàvem era insostenible i això el que esta fent es que en els plans de recuperació el ferrocarril, per exemple, vaja a assumir un paper més important. Això se nota ja en països d'Europa on estan ja prohibint els vols de radi curt sempre que hi haja un tren que pugui substituir-los, es una aposta per un transport de persones i mercaderies molt més sostenible.

Ho he dit alguna vegada per mi va ser una experiència molt positiva venia de la universitat no estava en política perquè tenia les meues idees, però va ser una idea compartida a tots els nivells des de consellers o secretaris autonòmics com va ser el meu cas. Tots arribarem amb moltes ganes per reorientar la política en concret allà on jo vaig aterrar que va ser en la tradicional conselleria d'obres públiques i territori calia fer moltes coses, en eixe sentit va ser molt il·lusionant i crec que es va reflectir prou en la convivència d'aquell primer botànic.

Ja fa temps que no estic en els interiors, però jo reivindique aquell Botànic I, perquè la gent tb estava associat a un moment d'il·lusió de canvi, cosa que va fer que molta gent deixara alguns principis molt personals per a aconseguir un benestar col·lectiu, per tant amb les nostres diferències culturals i polítiques de les diferents forces que formaven part del govern jo crec que va ser una experiència de centrar-se en els problemes reals de centrar-se en ficar a les persones per davant d'altres coses va ser molt positiu.

Jo només puc parlar per comparació, és a dir, comparant-lo amb situacions administratives d'altres administracions, la complexitat durant la pandèmia és molt més gran, òbviament ha influït a l'hora de finalitzar projectes i també és veritat que a mesura que avança el temps es van fent més complicats. Al principi el que calia era fer una intervenció ràpida per tal de revertir uns processos que estaven en una direcció equivocada o be estaven produint efectes negatius. No dic que siga fàcil haver assolit els projectes, però els objectius estaven molt clars per la qual cosa era relativament senzill dur-los a la pràctica. A mesura que el

govern va resolvent eixos problemes, va endinsant-se en un model molt més distint i complex de societat, de manera que és cert que la problemàtica també es fa més complicada de resoldre.

Bé, jo puc parlar de les infraestructures bàsiques carretera, ferrocarril, transport públic... el Botànic, tant el 1r com el 2n, s'ha manifestat amb una aposta decidida pel transport públic i la descarbonització. A mi m'atrau el fet que la gent pense que les infraestructures en aquest país, en general, son cares. Efectivament son costoses, però perquè no som conscients del que costen altres coses, per exemple, quin és el cost extern per a la societat en estos moments d'unes infraestructures de transport contaminants i que generen congestió. Anualment el cost per a la societat és de 978 mil milions d'euros en tota Europa. És a dir, la societat està assumint costos ambientals, d'accidents de tràfic i de congestió amb eixe cost de 978 mil milions. Per tanta, qualsevol infraestructura que ajudara a reduir els impactes ambientals, la congestió i els accidents, repercutiria en una reducció d'aquests costos que està pagant la Unió Europea. Si fem el càlcul molt senzill de que només la congestió en Europa suposa 270 mil milions de pèrdues i Espanya és un 10% , estaríem parlant de 27 mil milions de pèrdues i al País Valencià la proporció que pertoca per ser part d'aquest territori. Quan parlem dels costos en infraestructures hem de tindre en conte, també, aquests costos externs que normalment no se solen incloure als balanços quan se diu que una infraestructura és cara.

MINUT 9:14

No, perquè no es una infraestructura que depenga de la competència autonòmica, en cas de ser un èxit o un fracàs seria de l'Estat Espanyol. Però, jo sempre dic que el corredor mediterrani no és una obra valenciana ni tampoc espanyola es una obra europea, en el sentit que el corredor mediterrani forma part de la xarxa transeuropea de transports, des del 2011, abans no estava a aquesta xarxa, per tant avui és una infraestructura de 1r nivell. Per primera vegada els valencians estem en el lloc precís i en el moment oportú per a desenvolupar el corredor mediterrani. Quan es parla dels retards, hem de ser conscients que no estem davant d'una infraestructura clàssica, estem en una infraestructura 2.0, una infraestructura diferent. Et comente dades per aclarir: Espanya és una illa, perquè l'ample de via és un ample ibèric distint de l'ample de via de la resta de vies europees, amb la qual cosa els nostres tren no poden eixir de la península Ibèrica — excepte alguns de passatgers des de Barcelona— ni podem exportar mitjançant els trens, perquè cal fer el canvi fronterer d'ample de via. Això és històric, canviar això és costós. En segon lloc, és molt difícil fer un canvi de l'estructura amb el funcionament de l'estructura, és a dir, la infraestructura de l'AVE calia construir-la sobre un camp en el que no havia res, en canvi, el corredor mediterrani ha de fer-se funcionant el corredor mediterrani. Tu no pots parilitzar un Valencia-Barcelona durant 5 anys per a fer obres, has de fer les obres al mateix temps que estàs donant el servei, tot això explica la complexitat del corredor mediterrani. A mi m'agradaria que anara tot més ràpid,

però mirant en perspectiva històrica, estem veient, i mai millor dit, la llum al final del túnel.

Aixina com el finançament ha despertat un gran ressò social i un gran consens, el traspàs de les rodalies no tinc consciència que siga una reivindicació del govern del botànic. Entre altres coses perquè està en marxa la millora del pla de rodalies de RENFE, que va fer oficial el ministre i el secretari d'estat no farà massa, i per tant es el moment processal per dir-li al ministre "millore vostè les infraestructures de les rodalies com s'ha compromès i després ja parlarem de traspàs, no?". Per l'experiència que jo tinc amb el corredor mediterrani crec que és molt més important la coordinació que la integració, i per tant apostaria per trobar fórmules de coordinació de serveis i actuacions, més que per discutir qui té la competència d'eixes coses. Parlem d'un entorn complex de coordinació al qual al ciutadà l'interessa que tot els serveis de transports estiguen coordinats. Això passarà en l'actuació que tenim prevista de la nova Joaquín Sorolla, on tant el soterrament del túnel passant, com la creació de la nova estació, estarà lligada a la xarxa de rodalies, però també a ferrocarrils de la generalitat valenciana. De tal manera que es creara un "hub" molt important de mobilitat al voltant de Joaquin Sorolla.

Jo recorde que obtenia molta informació en les reunions que els dijous els secretaris autonòmics teníem allí com a pas previ a la reunió del consell en la que tractàvem els temes que s'anaven a debatre després pels consellers que anaren a decidir. Se caracteritzava per compartir diferents punts de vista de vegades molt informats. Tot això ho tire a faltar, no sé com funciona, jo el que he dit sempre públicament es que és un tema molt complex, que Europa fa una aposta decidida per uns ports però uns ports sostenibles, és a dir, jo crec que en aquests com Rotterdam o altres dels ports més importants d'Europa en la façana nord, no estan pensant en desmantellar els seus ports, però sí en transformar-los en ports ecològicament neutres. És a dir, que siguen ports sostenibles, jo crec que això sí que s'hauria de fer en aquest cas. La xicoteta aportació que he pogut fer en aquest cas, era que els accessos ferroviaris i els accessos al port de València siguen ferroviaris. És una cosa que el president de l'autoritat portuària ho sap, Europa està cada vegada més apostant pel ferrocarril i per la connexió ferro-portuària, és a dir, avançar cap una concentració del tràfic curt i això connectar-ho mitjançant el port amb la resta del mon. Crec que els plans futurs del corredor mediterrani podrien ajudar a dur-ho terme. Acabaria amb una reflexió: l'Alcalde Ribó ha fet una aposta clara i intel·ligent situant el problema, no tant ficant una discussió abstracta de si la via sí o la via no, sinó sobre els 3 o 4 problemes fonamentals que tenim plantejats: mobilitat, paisatge, sostenibilitat de les platges. Si centrarem el debat en això, avançaria, ja que ara està un poc empantanat.

És una posició intel·ligent del senyor alcalde, passem d'un debat abstracte a un debat molt més concret sobre les coses que la suposada ampliació podria causar problemes o generar disfuncions. Crec que no està mal que es comence a debatre sobre coses concretes més que per perspectives molt globals que després no tenen una plasmació, i que fins i tot, no necessiten una resposta de

sí o no. A mi les respostes blanc o negre, sí o no, no m'agraden, crec que un moment tan complex es necessiten respostes més completes

A alguns dels consellers els coneixia del món de la universitat i hem viscut moltes aventures junts; presentació de revistes, iniciatives a favor del valencianisme, iniciatives a favor d'una universitat pública... amb Vicent Soler havia compartit moltes d'aquestes qüestions. Per tant la meua arribada al botànic del 2015 suposava conèixer a gent com la que has comentat, de diferents llocs, Arcadi España en aquell moment no era conseller però el vaig conèixer també, el conseller Climent... en fi, moltes persones amb les quals després he tingut que ficar les bases per a un sistema de transport diferents al que hi ha havia hagut en aquest territori. Després com a coordinador del corredor mediterrani he tingut oportunitat, novament, de parlar amb ells per a plantejar alguns nous objectius i algunes altres propostes i sempre he trobat en totes aquestes persones tant de Compromís com de PSPV una clara aposta pel corredor mediterrani i per les infraestructures associades, que no tot és infraestructura ferroviària. Imaginem que nosaltres dissenyarem un metro sense estacions, no serviria per a res, les línies anirien circulant per baix de terra però no es podria accedir a eixe ferrocarril, una cosa semblant passa amb el corredor mediterrani, tan important és tindre la línia, com les estacions, tant per a persones com per a mercaderies. Recorde discussions i debats molt interessant amb aportacions per part del conseller Climent sobre Parc Sagunt i sobre tota la interconnexió que té lloc allí. Parlar també de l'estació intermodal d'Almussafes associada a la ford o de l'estació de Font de Sant Iluís, el paper en aquest cas depèn de valencià des de l'estiu tenint en conte el suport tant de l'Alcalde Joan Ribó com de la vicealcaldessa Sandra Gómez. Per tant sempre m'he sentit còmode tant com a secretari autonòmic, com a coordinador del corredor mediterrani. He d'afegir una cosa, no crec que això siga una qüestió únicament de color polític, perquè he trobat sempre un consens molt gran entre totes les forces polítiques a favor del tema del corredor mediterrani i a més a més totes les comunitats autònomes Andalusia, Murcia País Valencià, Catalunya i illes Balears. No és tan comú que comunitats autònomes amb diferents governs estiguen d'acord amb un projecte.

Això espere, crec que el Botànic ha de fer una reflexió i si me permet un xicotet consell molt humil, tornar als origen d'alguna manera. El botànic I va ser un projecte molt il·lusionant que va despertar moltes il·lusions en la població i que va manifestar eixa necessitat del bé comú i d'anar als problemes reals de la societat, donar-los solucions des de la generositat de tots els participants i jo crec que eixe esperit del botànic I és el que hauria d'imperar. Per mi és un poc una presumpció dir sí o si no, però jo diria que aquell botànic I amb aquesta estructura creuada que formen els diferents membres de la coalició, va demostrar que una coalició de govern era possible i que amb bona voluntat els problemes serien abordables en el aspecte territorial, com la qüestió de la protecció electoral,,que si no s'haguera abordat ens haguera conduït a una situació

03:03 - Combulsos són els països en guerra. Nosaltres que vivim al 1er mon som uns privilegiats. hi ha gent que ho està passant pitjor. Jo crec que s'ha perdut un temps preciós que s'haguessin pogut aprofitar durant la pandèmia, per exemple a nivell, no tant infraestructures, sino a València per exemple, no ha pogut ser per qüestions administratives perquè van haver recursos i tal, però el centre patava amunt perquè s'està reurbanitzant la Plaça la Reina i la Plaça ciutat de bruges, i l'entorn del mercat, ha sigut una llàstima que no s'aprofitara els mesos de pandèmia on no s'eixia tant al carrer per a fer estes obres.

A nivell d'infraestructures hi ha algunes que van molt lentes, no? Com per exemple el corredor mediterrani, que cada 6 mesos l'associació valenciana d'empresaris fa un test de com evoluciona el corredor mediterrani i la veritat és que no canvien les coses. La data temporal a nivell infraestructures ha de ser amb més perspectives, 6 mesos no dona a fer ni mig tràmit administratiu; de fet als dos últims anys ha estat la posada en marxa del tram Vandellós - Tarragona i para de comptar. Costa molt fer projectes, tirar endavant, la tramitació ambiental, i esperem que ara iscam d'aquest pou de la pandèmia amb més vigor per poder tindre més actuacions rellevants per a les infraestructures valencianes.

05:38 - 'Com ha pogut afectar la pandèmia a l'economia?

És evident que s'ha impedit a molta part de la societat executar la seua vida, la seua activitat habitual. Ens han tancat els bars, s'han ajornat festes, s'ha evitat que fem determinades qüestions de la nostra vida i això té efectes col·laterals. al món de les falles, no és només no haja hagut festa, sinó total industria al voltant del món de la festa. Ara venia pensant per la plaça de l'ajuntament, tot el món de la indústria de l'entreteniment al voltant de les festes de poble que l'any passat ja es van suspendre. Les orquestres de verbena, hi ha tot un seguit d'efectes colaterals que ha impedit que l'economia funcione normalment.

07:14 - Com ha gestionat en pandèmia el Botànic l'economia i les infraestructures?

Jo crec que aprovaria, crec que ha hagut determinats moments que hem anat darrere de la pandèmia en lloc d'anticipar-nos-en i anar davant. I ho tenim als darrers mesos no, això va passar precisament per exemple al nadal. que és una etapa d'estar amb família, de compartir, incentivar les compres, es va intentar tenir una mica de maniga llarga i va ser nefast. Perquè ací arribarem a ser els pitjors de tota espanya, a nivell de contagis, ucis, gent hospitalizada.

08:12- Varem aprendre la lliçó però amb un cost molt alt. Sobre tot amb vides humanes i després també amb la gent que va caure malalta i les seqüeles que tindrà per haver passat la covid. Jo crec que ahí aprenguem la lliçó i això ens ha dut a tenir les millors xifres de tota espanya. Hem passat de ser els pitjors als millors en 6 mesos. S'haguera pogut fer d'altra manera? Jo crec que ha estat

eixe debat, es permet obrir una mica més l'economia, els bars i restaurants, però s'accepta que i això anava a tenir un cost en contagis, en malalts en hospitals i pacients en uci, jo crec que ahi s'ha sigut prudent i s'ha apostat per la salut encara que el que sempre s'ha de buscar es eixe equilibri entre economia i salut.

09:50 - Hem après millor que altres comunitats?

Sí, hem sigut més prudents, i hem adoptat mesures que evidentment que al sector de restauració volien mes perquè volien recuperar, per no parlar del sector de l'oci, que estem de nou com en un dellav', com l'estiu de l'any passat. Volen tornar a la nova normalitat. hi ha una diferència, les vacunes, que l'any passat no teniem. Es prenen mesures amb prudència pero els empresaris afectats volen més, també es pot entendre no també necessiten un marge el sector de l'oci necessiten un marge per a oferir el servei que ofereixen i tindre un possible guany, si necessiten obrir tres hores, sobretot per l'estil de vida que tenim els mediterranis, ia cí a Espanya que se sopa molt tard, se viu de forma molt intensa la resta del dia i la nit per a nosaltres comença a la 1 de la matinada. I en eixe tira ia fluixa s'ha sigut, s'ha sabut aguantar el tirí i s'ha apostat per mesures prudents i raonables, i el que ens permet es estar on estem ara.

-12:15 - Pot suposar la pandèmia una para per al bon ritme de gestió?

Jo crec que, la situació especial de la pandèmia el que ha permés, no es una cosa que li haja passat només al botànic. S'ha obert la mà en eixe austericidi que vam patir de retallades, com a efecte colateral de l'anterior crisi que patirem, i ara s'ha obert la mà i això està endeutant-nos com a societat i com a govern, tant al central com al botànic, perquè s'estan donant ajudes, s'ha de pagar a les empreses que han tancat i tingut pèrdues. Tot això no ix del no res, tot això ho estem pagant entre tots o este hipotecant-nos per a eixir ara del forat i poder remuntar. si no gho pague ara pagarem en el futur. jo personalment crec que la pandèmia ens ha separat però després ens permetrà eixir amb més força, amb més ganes i brios com va passar en el passat segle durant la dècada dels anys 10 que va haver la 1a guerra mundial, després els alegres anys 20. Ara podem tornar a viure els altres alegres anys 20 el que passa és que hem d'anar en cura perquè també dugueren la gran depressió. Hi ha que donar passos i prendre mesures de manera molt focalitzada sobretot de cara al repte que teníem de la risi climàtica. hi ha que aprofitar aquesta crisi per a prendre mesures que ens conduisquen a un món més sostenible.

-15:00 - El abans o després de la pandèmia serà de manera positiva, no enfonsarà al botànic?

Sí, perquè abans em preguntaves per una de les fites, que han aconseguit, el rescat dels hospitals que ací s'havien privatitzat i que precisament ara a la pandèmia s'ha demostrat que la sanitat pública és la que funciona i tots han tingut assistència sanitària que han necessitat en la mesura de les possibilitats del col·lapse sanitari que s'ha tingut i després tots estem tenint una vacuna debades, que no ens costa diners perquè la paguem entre tots amb els impostos i s'ha vist en pandèmia l'efectivitat i la validesa de la sanitat pública. i que els experiments com es van fer ací de privatitzar hospitals i àrees sanitàries funcionen be per als empresaris, però jo crec que en la validesa i importància dels serveis públics pagats entre tots i gestionats de forma pública.

-17:32 - Augment de la despesa en pol. socials, educació.. Creus que és un dels principals atractius?

Crec que són increments que venen obligats practicament per la situació que hem viscut. A les escoles s'han tingut que reduir ratios, s'ha tingut que fer un esforç igual que de sanitat, igual que en benestar social, és el que calia fer. No com es va fer en l'anterior crisi que se va deixar a molta gent desamparada.

-19:08 - Aposta decidida per pol. socials

Bueno... apostar s'apostava. El Que passa és que venim d'èpoques on jo crec que es vivia de cara a l'exterior més que de cara a l'interior, i qui tinga memòria recordarà l'època en la que ací a València n'agavem els gossos amb llonganisses i organitzavem grans premis de f1 o la copa américa, això ens posava en el mapa, però això ens posava en el mapa perquè pagavem una factura bastant elevada. la formula 1 ens costava 300 milions d'euros. imaginat quans hospitals, ambulatorios, colegios, i pensions no contributives e poden pagar amb 300 milions d'euros a banda de tots els problemes que ha creat després, com la creïlla calenta que tenen ara amb el tema del pai del grau a veure qui paga eixe circuit que algun il·luminat va pensar que això ho pagariem el reurbanitzadors del programa d'acció integrada i al mateix temps que 'shi produïa tot això, amb complexe de nous rics, València havia començat a estar en el mapa internacional dels grans esdeveniments Però al mateix temps que es feia la F1 ahí en el grau, al palau de la generalitat, que jo visc al costat cada dos per tres la gent estava les associacions de persones amb autisme, discapacitats, gent a qui no li arribava la injecció que rep del govern per al funcionament mínim. Tot això afortunadament no ho vivim, abans semblava que era el normal. A mi me cortocircuitava molt, com pot ser que estem organitzant premis de carreres de f1 al prot de València i que després no estem pagantli als nostres discapacitats el sustent mínim per a poder funcionar i atendre a gent amb necessitats especials. Això ara ja no passa. Jo crec que almenys les inversions es destinen on toca. A lo millor això no és tan espectacular [22:12] com les carreres de F1 però és que això és el dia a dia de la gent.

----PARONET

26:01 - Projectes frustrats com Corredor mediterrani, o competències de rodalies. Corredor mediterrani és competència de l'estat; les rodalies és que això ni està ni se li esperava la cessió de les rodalies, perquè no som capaços ni tan sol d'unificar la tarifa, de fer una única tarifa per a tota l'àrea metropolitana de València o que per exemple estiguera també Alacant, com van a fer un traspàs de rodalies. També és un traspàs on s'exigeix que es financie. Jo crec que és un traspàs que està molt verd encara tardarà molts anys. El que no s'ha aconseguit és que s'aposte per les rodalies, i que es continue apostant també pel corredor mediterrani. El que expliquen és que hi havien molts projectes o molts trams en marxa però que els faltava la part administrativa previa que estan fent ara i que per això no es veuen les obres físiques i també perquè hi va haver una deixadeça a nivell de rodalies, es va presentar en 2017 un pla de rodalies però eixe mateix dia ja li preguntat al ministre Iñigo Gómez de la Serna quina previsió manual tenia d'inversió i que ens explica el model i no ho va saber explicar. Dibuixar un pla d'inversió 2017-2025 a 8 anys vista és molt fàcil però totes eixes propostes que tu fas han de tindre projecte de construcció, eixir a licitació, s'ha d'adjudicar... un procés administratiu que en una gran obra pot arribar als 10 anys perfectament i ho hem vist també en les grans infraestructures de la xarxa arterial ferroviària de València ciutat que portem des de 2003 pegant-li voltes al nano i bé hem conseguit que arribara el tren d'alta velocitat a València; en una estació provisional, i arriba de forma soterrada a partir de determinat moment, però no s'ha aconseguit el que es venia planificant des de l'any 2003, per no parlar de l'últim estudi informatiu que va ser el cinquè i últim que va eixir a informació pública, que es persegueix des de el segle passat l'informe. I dona molta enveja, és un poc fracàs, no sols del botànic, sinó de l'anterior govern, quan a Madrid governaven els del mateix color que el partit que governava al País Valencià i es que no conseguim el que per exemple ha aconseguit Catalunya. Catalunya té pràcticament el corredor fet, ara van a fer millores puntuals per a les mercaderies, però a nivell viatgers ho tenen tot executat i després han aconseguit la transferència de les rodalies. Nosaltres encara estem en preescolar de la autosudiciència d'aconseguir les reivindicacions que estem fent des de fa molts anys.

-31:32 - Ampliació port

Jo crec que eixa tesiatura es planteja a qualsevol gran projecte, per una banda tens la necessitat de creixement, d'ampliació, i per altra, eixa necessitat de respecte mediambiental de les mesures que vas a prendre o infraestructures que

vas a executar. El cost mediambiental que van a tindre. L'ampliació del port de valència necessària per a la economia, que suposara: suposarà l'entrada de més camions, això ho pot suportar la ciutat?; és necessari un accés nord al port foradant la ciutat i afectant a l'horta nord, per on hauria d'entrar, es planteja per la amr però s'està disposat a acceptar el possible impacte que pot tindre a les platges del nord eixe accés nord submarí? Paga la pensa executar eixa infraestructura viària quan europa el que ens està marcant el camí és totalment diferent, aposta pel ferrocarril, això ho explica molt bé el coordinador del corredor mediterrani josep vicent boira que planteja una estructura ferroviària forta, per a garantir l'entrada i eixida de materials del port de valència a través del ferrocarril i indre arees logistiques distribuïdes per a través d'aquestes arees logistiques ja distribuir en camions, i per a llargues distancies continuar obstant el tren. Això es el que cal apostar. Cal fer un canvi de paradigma mental, pero clar sembla que el més barat entre cometes és els accessos viaris o comunicacions viaries però es que tot i això té un cost extern en embussos, en accidents que el que suposa es un cost per a la societat.

-34:00 - Port motiu de divisió al botànic?

Sí, jo crec que les diferències de criteri o les divergències enriqueixen el debat. Però crec que no es acabaria trencant. Hi ha un debat entre diferents sensibilitats i es pot arribar a un consens o solució mitjana. Jo crec que, després no hi ha tantes diferències. Les dues sensibilitats del botànic el que tenen clar es que no es vol afectar a les platges del sud, que és l'objectiu a protegir per totes les parts del botànic sobretot perquè ahi també tenim albufera, el parc natural...

-Paper Climent, Soler, i Espanya.

Jo conec més el món de les infraestructures... i a nivell d'infraestructura, no es fa res. Per no ser tan taxativa, crec que és l'únic que s'està fent és l'ampliació de la línia del metro a Natzaret, també adequant la línia 9 d'alacant, algunes cosetes s'està fent. És una altra forma d'executar, enllaçat amb el que parlàvem avanç. L'objectiu estopa en educació, benestar social, sanitat... Quant menys grans propostes tens, de carreteres, grans infraestructures que s'han fet o grans infraestructures projectades que no s'han rribat a fer mai sembla que és més un bé, l'ambició d'infraestructures. Jo crec que es podria fer més, i amb mirada botànica per allò que ells diuen de mirada verda, sostenible, ja portem 6 anys i en 6 anys la xarxa de camins no motoritzats per poder moure's en bicicleta pel país valencià, com a mínim hauria d'estar al 50% i no ha avançat. S'han fet micotives a pobles, però grans carreteres ja no, potser no fan falta més. Però no s'ha avançat en qüestions claus. Com per exemple, això es competència estatal tot i que generalitat va oferir se a fer traçat, el tren de la costa entre la safor i la marina

una reivindicació de 0-40 anys amb transport sostenible per a gent de la marina que no s'ha fet fins ara.

-Lideratge de mazón

Jo no estic d'acord amb alguns enunciats que has fet. Jo crec que bonig al front del PP ha fet una bona oposició i que li tocava fer, el que passa és que amb peus de fang perquè ells venien on venien, amb un consell practicament imputat quasi al complet, amb molts consellers imputats i alguns condemnats que han arribat a la presó o expresidents condemnats o investigats per diferents causes de corrupció. jo crec, ara bé, ciudadanos han estat en la seua feïna, que és punxar i criticar, fer oposició, el que feien els partits del botànic quan estaven a l'oposició. Al futur, jo crec que li va a pasar factura, haver tingut que gestionar pandèmia perquè no és fàcil, no ha sigut fàcil per a ningú perquè 's'ha vist a totes les parts del món, qui ho ha fet be? A tots les governants de qualsevol país se'ns ha mort persones, tots han tinguts ucis colapsades, tots han tingut que tancar comerços, tancar a la gent en les seues cases, han impedit que la gent poguera fer vida al carrer. Jo crec que això passafatura. A la de nuevazelanda no que ha sigut una crack perquè va adoptar mesures que ací son impensables.

Però parlant d'ací del País Valencià, li passarà passant factura perquè els portagonistes des de 2015 són els mateixos i això desgasta, per estar quan arribem a 2023 ja seràn 8 anys, i al desgast d'haver estat governant i amb eixa pandèmia que han gaut de gestionar crec que els passa factura. i dvanat això apareix una incògnita que es carlos mazón que is aconseguix fer-ho be pot ilusionar a la gent i agafar eixe vot que va tindre el pp durant 25 anys. Tal volta mazon puga ser el president de la generalitat.

-Fórmula botànica

Jo crec que no, però cada vegada hi ha més friccions, perquè això que passa al Port passa al dia a dia de qualsevol visió, quan hi ha eixe mestissatge a nivell administració. Jo crec que si que li pot passar factura al botànic, han fet compartiments estancs. Esta es la meua, esta es la teua. no treballen en equip, han dividit les seues competències i el que passa és que de vegades eixes competències xoquen i es quan ixen els problemes a la superfície, s'enterem els periodistes això ha sigut una errada del botànic, no han sabut coordinar-se millor i el que passa és que també ve una época molt emocionant, que alguns experts diuen que pot ser en "v", podem eixir quina toque pifins en la piscina però pegues patà al piso i t'eleva a la superfície. Si això se fa be, amb projectes xulos, bonics, que facen la vida a les persones més senzilla i amable, amb ciutats més a la mida de les persones, i menys a la mida dels cotxes no, perquè una de les coses que en s'ha fet descobrir pandemia es necessitat d'espais oberts, naturals,

espais on poder passejar amb tranquil·litat, ja això és el que ens està exigint Europa, invertint en projectes sostenibles per aconseguir digitalització, tansport menys contaminants, i qüestions que si es fan bé es pot deixar al disparedero per anar on vulgam. però també se pot fer mal.

Ho hem vist anys enrere, quan entren diners els corruptes estan preparats per aconseguir diners que no els corresponen. S'ha de ser molt escrupulosos, i en estos dos pròxims anys el botànic es juga el seu futur.

3 - Anna Gimeno

-01:52 - com estàs?

Note que ens està passant factura. Tot i estar bé de salut i també de qüestions de feina, tot i no haver patit les enormes dificultats que han patit moltes persones per qüestions laborals, de salut, doncs es nota molt haver estat més d'un any en

confinament, teletreballant, sense veure a la família i amics.. Això et baixa l'estat d'ànim i quan comences a reprendre l'activitat amb l'exterior és pesat i necessites un període d'incorporació progressiva a la vida.

-03:30 - Continuen estant en el centre de les polítiques del botànic les persones? Jo crec que és cert que hem de valorar com un tipus de coalició inèdita en la Comunitat Valenciana en el fet que arribe al govern, a la posició de governar, varios partits polítics que hagen de prendre acords, i consensuar tot el que implica a una comunitat autònoma entre vàries forces polítiques. I això s'haja fet d'una manera cordial,serena, no ha hagut grans... ha hagut discrepàncies però ha hagut una estabilitat real. Les discrepàncies dons be eren esperables, el que era d'esperar quans on tres formacions polítiques diferents. Crec que han sabut gestionar eixa diferència amb solvència i crec que és una de les qüestions que podem esperar del futur polític del país, que no hi hagen grans majories si no que es necessitem treballar en coalicions, col·laboracions per dur endavant una majoria de govern. I ací pense que ha funcionat, han sigut capaços de dur endavant un govern que portara endavant legislació, gestionar millor o pitjor, en algunes millors i altres pitjors, no han hagut grans ruptures, han sabut qui era la figura de referència, quan ha hagut que debatre s'ha debatut sense amagar les discrepàncies i això crec que és de valorar. no és fàcil, i s'ha portat endavant.

--05:50 - El nadal de la COVID va desplaçar-se el focus de persones cap a l'economia.

Sí, la veritat és que sí que s'ha notat que s'ha posat el focus en polítiques per a salvar vides a les persones en molts sentits. Però també s'ha notat molt eixa pata més conservadora del partit socialista en la coalició que ha tractat també de cuidar la part de l'empresariat o interessos de lobbies econòmics que a lo uillor altres partitts de la coalició com per exemple podem no hagueren cuidat tant. En el tema de la pandèmia i de les restriccions s'ha vist uns guinyos, una condescendència, inadeguada jo crec en el cas de nadals perquè es baixaren certes restriccions i que hauríem d'haver mantingut i no posar l'economia no tant per davant de la salut però un poc si. Cuidar eixa economia més enllà del que ens haguereu hagut de permetre. També hi ha polítiques que també evidencien que es cuiden, especialment per part del PSPV, els grans poders fàctics econòmics com és el cas de l'ampliació del port de valència que és una inversió innecessària, que a més té un impacte ambiental i econòmic molt negatiu, en la societat valenciana, o el cas de la ZAL que tota la ciutadania està demanant que es revertisca a un ús públic i verd i que no és necessari hui per hui per a l'ampliació del port i tot i això sembla que una part del govern està entestada en dur-la endavant tot i que és una inversió molt gran que podria destinar-se a les polítiques socials que fan falta.

08:20 - Com es valoren les millores en polítiques socials?

Jo crec que això ha sigut un canvi substancial. El posar en marxa de manera efectiva, no únicament aprovant un dret, una legislació a les corts, sinó també posant en marxa de veritat ajudes i fent efectius drets per a les persones més vulnerables en diferents qüestions com la renda d'inclusió.

El que passa i crec també és que en la gestió del dia a dia d'eixes rendes ha hagut massa retard, que amb la pandèmia s'ha desbordat la quantitat de persones que ho necessitaven i al dia dia hi ha hagut moltes persones que no han cobrat amb la rapidesa suficient que necessitaven per a poder subsistir. Jo crec que hi ha ahi encara una assignatura pendent d'eixa gestió del dia a dia de resoldre rapidament els expedients de fer efectiu el pagament de la manera més ràpida possible i això encara va amb molta lentitud en part pel desbordament de la pandèmia però crec que era algo que s'hi podria haver solucionat amb més personal, o amb una mesura puntual per a portar endavant això d'una manera més ràpida.

Excés de burocràcia, que ha fet que persones que estaven sense res per a pasar el dia a dia per a menjar, ajudes d'emergència etc no poden tardar ni una ni dos setmanes, perquè menjar es menja cada dia. o les sol·licituds que que tenen a veure amb la gestió estatal i no tant autonòmica de la renda mínima, l'ingrés mínim vital per exemple varen tardar moltíssim, o algunes van ser rebutjades amb arguments molt pelegrins que han tingut que que han exigit altra petició de revisió per part de la gent que ho necessitava i això és una gestió nefasta per a una situació a ,més d'emergència i de màxima necessitat. També és cert que hi ha hagut un punt d'inflexió, s'han posat en marxa moltes mesures per a salvar a les persones i que en els anys dels governs anterior no havíem tingut ni les esperavem.

11:00 - anna gimeno diu: Jo ahí el problema que hi veig, si em permetes, és que si estes mesures han sigut aprovades, sense un consens parlamentari suficient, doncs no ens permet`ra consolidar-les per a pròximes legislatures. De manera que al final sempre naveguem un poc en pics, quan governen uns tenim i quan governen altres doncs ens quedem sense o es va desmantellant el que altres han anat construïnt. I ahí en eixes qüestions tan vitals crec que hauria que fer un esforç per aconseguir aprovar eixes mesures de manera consensuada o amb majories molt amples perquè això li donara una certa seguretat, una continuïtat en el temps tot i que hi

haguera un canvi de govern. Perquè són qüestions molt elemental,s d'emergència, bàsiques per a la supervivència.

Que es quede, perquè si sols ho aprova el partit del govern però tenen a tota la resta de la càmera en contra d'eixa mesura i no aconsegueixen arribar a acords almenys amb algun dels partits majoritaris de l'oposició per posar en marxa eixes mesures, això en quant canvie el govern desapareixera i això només que fara que posar un pedàs durant els anys d'este govern. Pense que 's'ha de fer l'esfoç de treballar per la continuïtat, de consolidar mesures, sobretot en eixe sentit que són tan elementals.

12:56 - Ombres del botànic

La llei d'igualtat està en una fase de recuperació d'informació, investigació de la societat civil i a mi em consta que desde el moviment feminista s'està treballant en la proposta inicial de llei per fer aportacions i ampliar o millorar eixa llei. pense que hi ha temps per a eixa llei i està programada perquè isca endavant. En eixe sentit s'està avançant i confie en que sí que s'aprovarà. És cert que hi ha coses molt importants, a banda d'eixa llei d'igualtat que ja en tenim una, el que anem a fer ara és millorar-la; que és per exemple el tractament de la violència masclista. Perquè és una situació d'urgència, d'una gravetat enorme i que jo crec que no s'estan posant les mesures suficients per a abordar el tema amb la magnitud que realment té el problema- Per exemple amb tot el que te que veure amb la educació i la coeducació. Abordar desde el sistema educatiu les violències masclistes. Tot el que es fa per ajudar a les dones víctimes del maltractament és donar solució a un problema que ja ha esclatat i que ja ha causat un d'any irreparable moltes vegades i que hauriem d'anar a l'arrel. no podem estar alimentant violències masclistes des dels mitjans de comunicació, sistema educatiu que està en mans del govern i que per tant podria implementar mesures molt més decidides perquè entrara la coeducació i tots els continguts que tenen a vore amb desmuntar mites masclistes, creences que contribueixen a la violència per a no tindre d'ací a 20 anys la mateixa situació quant als problemes, creences masclistes que ens estan portant ara a tindre tota esta violència.

-15:17 - 7 assassinats als últims dies. Estem fallant.

Estem fallant i s'està posant molt èmfasi en quant ajudes i tal en el després, i no en d'on ve eixa violència. Eixa violència ve de les creences que ara estan molt instalades en la societat que se van alimentant d'altres múltiples creences, com ha de ser una dona que és esperable d'ella; com ha de ser un home, que és esperable d'un home; d'una relació de parella etc. i també el fet que les dones continuen sent cosificades, sexualitzades i per tant la concepció sobre lles continua sent la de no donar-los visibilitats més enllà de la cosificació com a

éssers racionals, amb legitimitat social, i que això els fa pols davant d'un jutge quan van a declarar, o davant la seua parella, o la resta de persones en la societat. i és algo que s'està patint dia a dia, i és una cosa que és el germen de la violència masclista, i això es treballa des de ben menuts i no es pot arreglar amb una sola figura en cada escola de coordinació d'igualtat que n'és un apersona que eosls té una hora o dos per a dedicar-li a la setmana a eixe tema; que sols ha rebut una formació en la major part dels casos d'unes quantes hores específica per a eixa formació però que no és una persona especialitzada, tècnica en eixa matèria i que dispose de tot el temps per a desenvolupar els projectes a l'escola. Si això no s'aborda des de l'arrel, amb molta contundència, amb molts mitjans, personal etc, d'ací 10 anys els que estan ara a l'escola i isquen continuaran tenint la mateixa mentalitat que ara tenen els que visibilitzen les actituds mascistes que en alguns casos porten als assassinats.

Ahí estem fallant, estem posant massa èmfasi en la fi del problema del procés que es atendre a les dones víctimes de violència. I molt poca atenció en l'origen.

-17:36 - Paper d'oltra

Jo crec que ella ha fet una evolució en quant a plantejaments, teòrics en relació a alguns temes. el feminisme no la veu amb bons ulls, perquè ha defensat públicament la regulació de la prostitució i és un dels temes en el que després sembla haver donat un pas enrere i ha reargumentat en eixa qüestió; però també s'ha mostrat a favor dels ventres de lloguer, en certs casos, i després amb el tema de la llei trans l'ha plantejat d'una manera en la llei valenciana que tenim que tot el feminisme no hi està d'acord amb eixa postura, ni les feministes del seu propi partit o coal·lició, té dins també molta gent que no comparteix, que t'aclareixen en la intimitat que **mònica oltra no són les feministes del partit**, ella sol parlar molt per ella i no representa la veu majoritaria de les feministes del seu partit.

Jo crec que ahí hi ha hagut una confusió molt perversa, molt danynia en la seua gestió de la igualtat, en la seua idea de juntar o confondre la idea d'igualtat i diversitat, crec que mesclar-ho tot i posar per davant la diversitat al final el que ha fet ha sigut diluir les lluites feministes en una altra conceptualització que hauria d'anar paralela germana però no es el mateix lluitar pel respecte a la diversitat que a més lluitar per la defensa de determinats drets que suposen una discriminació de les dones pel fet de ser dones. I ahi hi ha hagut tot una barreja, conceptualment s'ha mesclat i s'ha diluït la lluita per la igualtat en el sentit de per la igualtat en raó del sexe. En contra de la discriminació per raó del sexe. I pense que és lo suficientment important els problemes que porta són molt importants, afecten a més de la meitat de la població les dones no som un col·lectiu, som la meitat de la població i venim arrastrant una serie de discriminacions que costen vides i que costen vides a moltíssimes persones i no deuria estar aquesta lluita diluïda en la lluita pel respecte a les diversitats. Ahi la seua conselleria ha decebut

al moviment feminista. També és cert que s'ha dut endavant el pacte valencià contra la violència masclista, que era un pacte que ja es venia demanant des del moviment feminista i alguns partits de la coalició com podem que venien espentatn i treballant per dur-ho endavant i Mónica oltra va saber capitalitzar-ho i presentar-ho tenia el lloc i l'espai com per a fer ho pero lo bo es que s'ha portat endavant i periòdicament hi ha cert seguiment. És a dir periòdicament hi ha convocatòria de els persones que formem part d'eixe pacte entre elles el movmient feminista que fan repàs de com van les coses.

Però crida molt l'atenció que l'atenció a les víctimes de violència no hem sigut capaços de fer atenció pública exclusivament d'eixes dones. O be en pisos que elles puguen gestionar... s'esta tractant a les persones victimas de violència ocm a tutelades.Exemple de religioses...

23:15 - hauríem de ser capaços de fer una atenció a estes dones des de lo públic i anar llevant-nos eixos concerts amb les institucions religioses per a tutelar a les dones que han sigut víctimes i tractar-les d'altra manera. Però be el fet que s'haja aprovat el pacte contra la violència masclista ha sigut algo molt important i decisiu que també és un espai on les organitzacions poden anar, discutir i veure què no està anant bé, demanar canvis si són necessaris i que tinguen una interlocució amb el govern que està gestionant tot això.

-24:19 - Pot suposar pandèmia endarreriment de polítiques socials?

Jo mai m'agradaria pensar que significaria pensar una continuïtat. Hi ha hagut una avanç en polítiques socials per al necessitat de la pandèmia, perquè ha hagut que atendre a persones que estaven en situació d'emergència i vull pensar que eixa atenció continuarà mentre siga necessària vull dir que eixa tendència es mantindra, es mantindran certes ajudes, eixa cura, eixa protecció perquè hi ha moltes persones que eixa vulnerabilitat, eixa situació que ténen per la pandèmia continuara, anema passar una llarga transició cap a no sabem on i va a ser necessari continuar, donar continuïtat a eixa protecció fins que siguem capaços com a societat de donar alternatives que eixes persones que han perdut la feina, la casa, que estan en una situació vulnerable. Espere que siguen capaços de continuar-les.

25:25 - Llarga vida al botànic?

No, al contrari, esgotada crec que no, podem dir haugurar una llarga vida a un govern de coalició, no se si el pròxim botànic segons vinguen les circumstàncies electorals però crec que sí que anem a fórmules que van a necessitar de la col·laboració de més d'un partit per a dur endavant els governs. I jo crec que això és bó,i que a més obliga a ser capaços d'entendre's, de sentar-nos a parlar i a

arribar a acords i això sempre és bo en política perquè es sinònim de continuïtat de les mesures que s'adopten. Tot el que s'ha sigut adoptat per les grans majories sempre corre perill amb els canvis de govern, i ens dona certa inseguretat els canvis de govern sobretot amb les grans qüestions que ténen a vore amb les persones més vulnerables. Però jo sé que segurament l'equilibri de forces canvirà però anema governs que van a necessitar d'altres per a tirar endavant i això és bo.

4 - Pepe Martínez Tormo

La llengua i la cultura formen part de com una societat se comporta i és, la cultura forma part dels drets fonamentals tant a nivell nacional com internacional i evidentment la llengua valenciana forma part de nosaltres com a poble. És important ensenyar-la, cuidar-la i sobretot difondre-la per a col·laborar en eixa reflexió com a societat.

1:51

És molt difícil traure totes les diferències, però sí que podem destacar dos característiques que han sigut acceptades per tots els agents culturals. **Per una banda teníem una política cultural erràtica, en el sentit que no havia un pla definit**

públic, estaven molt marcades les entitats culturals per les retallades econòmiques a partir del 2008. En moltes ocasions aquestes retallades van ser l'excusa per a acabar amb certes entitats culturals. Unes entitats que al seu torn no rebien ajudes per a fer més fàcil l'accés a empreses i productes valencians, al teatre o a la música, perquè sempre es tendia a castellanitzar. Tenim una altra característica que era la falta de comunicació entre les diferents institucions, perquè cadascuna treballava sense parlar ni pensar en altres i això feia que el sector cultural fora un descontrol, i després unes polítiques que estaven encaminades als grans esdeveniments, que era més rendible políticament que no la cultura de base.

4:02

El que més s'esperava amb el canvi de govern era que es fera cas als agents culturals. Veníem d'uns últims anys de govern conservador on se creà molta agitació social per no fer cas a agents, moltes entitats demanaven que se'ls escoltara i es fera cas i no es feia. Per part dels agents culturals s'agraeix al govern del botànic que se'ns obrira la porta i ens deixaren fer coses, però sobretot es demanava una renovació de les polítiques i de l'oferta cultural, volíem un oferta en valencià, que tinguera més propostes escèniques fetes al País Valencià i que no s'apostara per grans projectes, ja que s'havia demostrat que no arribaven a la ciutadania de base sinó que s'acudira a polítiques que permetera a la ciutadania tindre oferta al seu teatre municipal o auditori, que no tant en grans projectes lluny de la seau realitat.

6:02

Una de les grans coses que va fer el botànic va ser el pla estratègic de cultura que arribava fins al 2020. Van fer una mirada per a començar a fer polítiques que interessara al sector de la cultura i que a ells també li quadrara amb les seues propostes ideològiques, encaminades totes a un desenvolupament conjunt, això va fer que als primer anys isqueren els plans d'integració, de mecenatge, de foment lector, de promoció de les indústries culturals, d'arts escèniques... amb això va anar col·locant pedres per a construir eixos sectors en el futur. Hi ha altres coses que es van fer relativament prompte com recuperar el festival d'arts a València, dinamitzar o reorientar el Centre del Carme, la creació de la radiotelevisió pública valenciana... és a dir, no eren grans esdeveniments o grans projectes però es notava que s'estava reconstruint el sector cultural que d'alguna manera s'havia menyspreat.

8:23

Crear una. Radiotelevisió pública és un procés molt llarg, has de crear l'ecosistema, has de tindre diners per a la inversió i has de començar a tindre uns programes. S'ha d'anar poc a poc, de fet ara estem veien, 3 anys després que la mitjana de *share* comença a igualar a la millor de l'antiga Canal 9. Començar tan prompte va fer que es diluira tot molt i costara molt més. Venies d'uns anys sense televisió pública, un sector audiovisual molt empobrit i el fet de començar tan prompte va fer que el sector es recuperara abans.

10:33

El tema de la publicitat als mitjans és molt complicat, els holdings i la diversitat dels mitjans és molt complexa de fet vivim pràcticament amb un monopoli als mitjans, per la qual cosa és molt fàcil que si dones diners a un lloc o a un altre, acaben arribant a eixos grans mitjans. Això sí, el Govern del Botànic s'ha encarregat de regular a les Corts aquests temes, abans la publicitat institucional era lliure i qui governava podia donar els diners als mitjans més afins o als contrari per a guanyar audiència en l'oposició, i això ara s'ha acabat, ara s'ha d'explicar amb transparència a qui li dones els diners. Moltes vegades les xifres de les inversions van marcades per l'EGM, és a dir que en certa manera els que més audiència tenen més publicitat institucional tenen, perquè des del punt de vista de la gestió pública s'entén que és més rendible això.

13:25

Hem de partir de que la pandèmia trastoca tot el que ha de veure amb consum, creació o comercialització de productes audiovisuals. Ací podem diferenciar dos moments, el de la pandèmia i el del post-confinament. Durant la pandèmia el món de la cultura ofereix totes les obres i tots els productes de manera lliure, perquè comprèn el sector cultural que és una oportunitat per a donar temps d'oci a la ciutadania i la societat s'ho pren molt positivament, a més a més el consum cultural augmenta prou. L'altra fase és després del confinament, on les vides comencen a tindre certa normalitat i ahí és on tot el suport que havia tingut el sector cultural durant els mesos tancats en casa decau. Si se pot fer un concert costa més perquè has de desplaçar-te, pagar una entrada, exposar-te, etc. Una vegada arriba aquesta nova normalitat el sector cultural té dos necessitats o camins, una demanar que la seua situació siga pareguda a la pre-covid, és a dir, necessite plenar teatres i sales perquè sinó no és rentable, i una altra més pausada, que consisteix en trobar la manera de, amb les mesures que s'han de prendre, tornar a oferir cultura adaptats a la nova realitat. De tota manera cap de les vessants estan aconseguint que estiga el sector com abans, però és cert que s'està aconseguint certa normalitat. S'ha de canviar la percepció per part de les institucions, i dels consumidors, no te pots esperar anar a un concert multitudinari com podies anar abans, ni tampoc se pot contractar a artistes de tant nivell, la qual cosa també afavoreix la contractació d'artistes locals. És molt complex i encara s'estan reconstruint coses, independentment de les proves com el concert de Love of Lesbian, que ja s'ha demostrat que es poden fer coses amb normalitat i 5000 persones, però no és rendible.

Final primera part

En aquest tema també hi ha diferents moments, hi ha un moment de *shock*, de no saber què està passant i que òbviament les mirades estan fixades en altres àmbits. Però sí que crec que el govern valencià va reaccionar prou bé, hi havia activitats culturals programades i es respectaren i el missatge va ser, no vos preocupeu que el que no es puga fer en març es farà més avant, però no es cancel·la cap contracte, en ningú dels àmbits de la cultura. A banda de tot això es van dur a terme diferents accions per a continuar amb eixa activitat, me'n recorde que en quant es va poder fer espectacles el que va fer la conselleria de cultura era portar espectacles públics a llocs privats, de manera que tingueren

més ingressos i crec que això va ser important. En el moment en que s'ha pogut s'ha recuperat l'activitat cultural i gràcies al pla resistir també han arribat ajudes al sector.

2:19

S'esperava molt però hi ha certes limitacions administratives, per exemple la llei de la cultura que existeix però que s'ha de desenvolupar i és molt complex perquè s'ha de elaborar una llei en aquests moments. Amb la creació de la CVMC has d'anar justificant sempre que no hi ha pèrdues i això ha sigut una baralla política brutal. Llavors, s'esperava més? Sí. Es podia haver fet menys? També. La gent quan hi ha un canvi de govern aspirem i esperem molt més del que tenim o del que podem fer, però objectivament s'està fent molt més del se podia esperar.

4:08

Suposarà un abans i un després, però tant pel sector de la cultura com pels consumidors, perquè sobretot ha canviat el consum. Les plataformes estan totalment instaurades, els consumidors busquen interaccionar molt, fins i tot la comunicació o els espais, tot a canviat. La gestió de la cultura ha d'adaptar-se a aquestes noves formes de cultura, quan pase tota la pandèmia, caldrà parar-nos i dir com és ara la cultura, per veure com són les agències, com són les indústries, com han canviat els artistes i a partir d'ahí veure la manera d'enfrontar-nos a eixa nova realitat. Haurà canvis però perquè la societat a canviat totalment.

5:47

Són temes molt complexos perquè les lleis porten uns processos que s'allarguen molt en el temps perquè així són les lleis. Tot el que afecta a la llengua d'un país és complex i va més enllà, moltes vegades, del debat parlamentari. L'estatut és un altre tema molt difícil perquè entren coses com el 5% de representació, que cada partit te una postura i que a més a més segons els seus interessos pot anar canviant.

8:16

Se li recordarà per bona gestió, perquè el senyor Marzá és Conseller d'Educació i de Cultura, possiblement se li recorde més per bona gestió en educació. Serà recordat perquè va agarrar unes competències en un govern nou i en unes situacions complicades.

9:05

És possible que no se'ls recorde com un govern de grans esdeveniments o grans projectes, no seran els de la Formula 1 o el de les ciutats de les arts, però si que se recordarà com un govern que transformat les coses des de baix, les coses diàries de la gent. La realitat és que la seua gestió està destinada a la ciutadania

i no volen fer coses que la gent no pugui gaudir mai. La tasca que s'està fent és bona, tant a la primera legislatura com a la segona, i esperem dure molts anys.

10:07

La fórmula no està esgotada, evidentment el temps decidirà i pot fer canviar les coses d'un dia per a l'altre, però crec que el Botànic té molta vida, perquè encara i tindre diferents maneres d'arribar a un objectiu, el pacte els obliga a entendre's, a parlar. El diàleg permet que el format porte les polítiques a la gent i crec que pot durar molt.

11:21

No sé si amb la conformació actual o altra, però sí.

5 - Elpidia Bellver

Té dos vessants molt curioses, i és, una que està fent una retransmissió diària del que és un fet històric, una cosa que només passa cada 100 anys i és molt important, llavors està il·lusionada. Informar d'un esdeveniment, d'un fet, d'unes conseqüències és com una bola de neu que va fent-se més gran és molt apassionant, és molt intens, però al mateix temps necessites de tant en tant parar i dir s'està morint gent. Són vides humanes que t'afecten de manera que algunes hores a la setmana dius no vull veure res, vull dir com a persona. Com a periodista és molt apassionant, però al mateix temps necessites tocar terra i pensar en totes les famílies d'Espanya que estan destrossades i damunt a poc a poc comença al teu entorn a haver casos. És una cosa molt important com a periodista, però a la vegada tant important com humana.

1:16

Abans del COVID era un bon estat de salut, anava a fer-se un any de les eleccions, les tres potes del botànic estaven contentes, però alguna cosa passava ja, es notava sis mesos abans de les eleccions —sobretot per part de Ximo Puig i el PSPV— i fa marcar un abans i un després al botànic. Els dos socis del govern que continuaven des del botànic I, ja no es miraven igual, el “feeling” personal entre Puig i Oltra ja no era el mateix, ja no hi havia l’estima que hi havia fa 4 anys per construir un camí de pacificació política i econòmica en el país, eren més... companys de pis, ja hi havia certa distància. A les següents, hi havia una tercera persona al matrimoni, aleshores eixos anys va estar bé, però ja no se semblava en res al primer any. En revalidar les eleccions, ja no era igual, jo crec que cada partit estava pensant en clau de partit més que en clau de gestió política, no va ser la plenitud electoral que podíem esperar.

3:37

Va estar de nota suficient, per dir-ho d’alguna manera, perquè durant els primers mesos la gestió era absoluta de l’estat, aleshores poc marge de maniobra tenia el botànic per a fer. Sí que és veritat que d’una manera molt tímida va donar un missatge molt encertat. Tot el que han pogut fer mal han sigut coses que ningú en el món ho sabia, eixa primera gestió sanitària ningú va saber gestionar-la, vull dir, la sanitat estava desbordada ací i en la Xina. Era un tsunami, per tant van haver sanitaris sense EPIS i sense mascareta, per suposat tampoc les teníem nosaltres en la farmàcia... Crec que l’errada va ser a l’inici, sobretot en gestió sanitària, per no haver previst bé i pensar, quan va sonar aquell “run-run”, que això s’anava quedar en dos setmanes i ja està, encara que sí que és veritat que va haver una forta i ràpida reacció; com per exemple en la gestió dels avions, en l’arribada de tota la contractació extraordinària per a fer arribar el material sanitari... però al principi es va donar eixa dualitat de, per una banda sorpresa i per l’altra de saber reaccionar bé, com amb els hospitals de campanya. També dic que amb el temps sabrem si això ha estat bé o no, perquè hi ha molts dubtes, es van pagar eixos avions al preu que calia?, s’ha fet alguna cosa estranya amb eixes contractacions?, des de la oficina antifrau alguna cosa s’haurà de dir... com als hospitals de campanya, va ser correcta la seua contractació?, estan infrautilitzats?, has tirat els diners? van tindre coses de fotos políticament correctes en un moment on es va contraposar la gestió del botànic amb la de Madrid. Una de les lluites va ser eixa i ara hi ha moltes altres, com que a Madrid no aterraven avions i ací aterraren 3... el resum és: un poc de sorpresa, intentar gestionar-ho ràpidament però amb certes llacunes i dubtes, sobre si sabem tots els números i sobretot que a l’inici poca cosa podia fer la Generalitat.

7:07

La societat té una capacitat d’autogestionar-se molt important, jo no sé si relacionaria les protestes de Hassel amb la pandèmia, la tensió als carrers, el abús o no judicial. Haguera sigut un tema amb la mateixa repercussió fora de

pandèmia, no em trobe capaç de valorar això, el que trobe és que em va sorprendre la capacitat d'autocontrol de la gent, hi ha part de la societat que continua volent estar autoconfinada, hi ha una gran part de la societat que li té molt de por al virus. No crec que les protestes al carrer no siguin per desacord a la gestió del govern. El dia que toque votar després d'aquesta legislatura, en 3 o 4 anys, jo crec que quedarà molt lluny, en política els tempos van molt ràpids o molt lents i les suposades eleccions seran al 2023. Per a una part de la societat, els joves, me pregunte jo, no pensaran que aquests 3 anys, tant de temps, ha sigut un somni? La percepció del temps és una qüestió més o menys tolerable en funció de l'edat. Jo crec que ha de passar encara molta cosa per a que això continue sent clau en unes eleccions. En Madrid sí, perquè estaven enmig. Jo crec que d'ací a dos anys han de passar moltes coses, eixe seria per a mi el moment de votar i posar una nota a la gestió. Desafecció? No trobe a la gent enfadada ara, l'he trobada quan no tenien EPIS, no tenien mascaretes, quan cridaven als centres de salut i no els atendien... ahí sí que hem notat queixes de la societat, però jo crec que la gent ja s'ha fet una cuirassa, ha tingut més o menys por en funció a com ha patit el virus... no veig una desafecció molt forta

10:42

Crec que traurà rèdit polític, perquè van fer molt malament la gestió del nadal i han après d'això, de fet per a la gent això del nadal ja fa molt de temps. Crec que pot traure més rèdit polític Compromís que el PSPV, perquè ha sigut la mosca "cojonera" de tota esta historia. El que ha primat més la salut que la economia ha estat Compromís. Els que han pressionat i han dit com que això ja està fet? Fins i tot a l'aplicació de les últimes mesures ha fet el de sempre: "Hola, tic-toc estic ací, sóc important m'heu de comunicar les coses". Eixa mosca cojonera o eixe dir la desescalada progressiva ho ha marcat ella, ha marcat el tempo. Per a una part, la societat que ha vist que li ha afectat més econòmicament sabrà aplaudir més el discurs del PSPV, de he mantingut l'equip, de hem anant donant corda a l'economia, hem obert restriccions... Aleshores la primera gestió de la pandèmia amb els estat d'alarma va tenir manera de gestionar, l'estiu va ser com una especia de bassa d'oli, la tardor fins gener va ser un caos absolut, una errada del PSPV això de salvar el nadal, la xifra de 6000 contagis i 2000 ingressats va ser molt difícil de gestionar, i després de gener, va ser la gestió que jo pense hauria de haver sigut des d'un principi, és a dir, buscar un equilibri entre un discurs i l'altre. Llavors, un guanyarà per la part emotiva, hem sabut controlar les morts (Compromís) i per l'altra, el PSPV, amb el tema de l'economia. Quan les distàncies ho permeten vull que haja una reflexió, la de les residències, el taló d'Aquil·les de Monica Oltra. No ho han sabut esbrinar per qüestions de enfrontaments amb el PSPV, ha sigut una mostra de que alguna cosa no anava bé, mostrava que l'engranatge no era tan fluït com al primer botànic.

16:06

Jo crec que al possible votant, Monica Oltra, l'ha decebut un poc, i podria afectar els resultats si foren les eleccions ara, és a dir, tot s'ha de veure en un prisma d'ací a dos anys, perquè poden passar moltes coses. El bloc ha de triar coordinador a finals de juny, es començarà a veure qui serà el candidat a

l'ajuntament de València, això serà també molt important... vull dir, per a eleccions queda molt.

17:05

És molt difícil gestionar i defensar allò que és teu si se t'està morint gent, tens gent en ERTOS o molts negocis tancats. Ha suposat una paralització de les gestions d'abans del COVID, però la societat no ha emès queixes per haver deixat de banda aquelles gestions. En eixe aspecte hi ha una molt bona comprensió per part de la societat, ja que era difícil gestionar una cosa que era desconeguda per a tots... Veníem d'uns mesos amb l'AP-7 gratuïta, amb la pandèmia els temes d'ecologia s'han vist afavorits per la reducció del moviment de transit, activitat industrial, contaminació de l'aire... tot això s'ha vist matisat, però la falta de continuïtat en les polítiques pre-covid, políticament no afectarà a les futures eleccions.

19:14

Jo crec que han cedit, fil per randa, el seu programa electoral com han fet en el Botànic I i ara al Botànic II. No sorprèn a ningú l'aposta pel carril bici, vull dir, per què no el seus votants li donaran la revalida a Compromís? el tema dels col·legis sí que és un tema que a la millor sí que..

(Final primer vídeo)

(Inici del segon)

Eixa diversitat d'opinions és pluralitat i no és enfrontament de, jo em vull quedar en la cadira i tu no, ahí han hagut vegades que ho han encertat i vegades que no. En l'ampliació del port per exemple no ho han encertat, sembla que estiguen en les espases el alt tota l'estona i a més a més, en la pandèmia Anna Barceló i Mónica Oltra han xocat.

00:38

El port no causarà trencament al Botànic, però sí podria fer molt de mal a l'ajuntament de València. En la Generalitat ni Mónica ni Ximo són els que ho estan gestionant, però a l'Ajuntament de València, Ribó i Sandra Gómez sí que ho estan gestionant, i clar quan dones la cara en un tema et pots cremar si no eres exitós, en canvi si eixen les coses bé totes les lloances seran per a tu. L'exposició pública i en Twitter no ha estat bé controlada, no ha hagut una estratègia de comunicació. Em va sorprendre molt la seua foto, de Joan Ribó, dient no m'han vacunat. La dreita no piula allò que no estiga a l'argumentari, sols coneixen les contrasenyes els caps de premsa i en el cas de l'esquerra són molt personalistes, està bé per eixa connexió amb la gent, però de tant en tant també està bé dir ara no toca.

2:56

El Botànic té ara una altra preocupació que és Carlos Mazón, perquè amb un 90% dels vots del seu electorat va ser un revulsiu molt important per a la dreta, que està en una cresta elevada de vots per Ayuso, no per Casado ni pel PP, sinó per Ayuso. El fet que s'haja anat Toni Cantó beneficia més al meu entendre a Carlos Mazón, perquè no hi ha ningú que li traga els colors dins de l'organització. Mazón té tota l'oposició per a gestionar-la ell, però té un handicap, perquè no és diputat, no està en la tribuna en les sessions de control, no té tants recursos com per a que siga preguntat. Però, té la diputació i la presidència de la diputació d'Alacant, gestiona els pressupostos de molts pobles i ahí hi ha un caladero de vots on pot estar molt bé. Damunt ells estan celebrant; el seu nomenament, els 100 dies de nomenament, etc, i això estarà en contraposició del que puga ser el Botànic, perquè poden atacar amb el discurs del desgast. El fet que haja guanyat Ayuso de manera estrepitosa, fa que tornem a la foto de comparar la gestió entre Madrid i nosaltres, perquè en algun moment Ayuso ha estat en l'oposició de Pedro Sánchez, mentre que Ximo Puig ha estat fent-li l'oposició a Ayuso. Ximo ha començat a moure's molt pels mitjans de comunicació. Podríem comptar les vegades que li han fet un dúplex en A tres media, perquè ha hagut un canvi en la seua línia argumentaria, dirigit pel seu secretari de comunicació. Ha optat per l'exposició, cosa que li ha fet guanyar punts de cara a l'audiència de l'estat, i al mateix temps ha fet que estiguera en el debat, encara que a vegades ha fet més de portaveu de Pedro Sánchez que de la Generalitat. Totes les intervencions eren per a contestar a Ayuso, ja siga per vacunes, avions o índex d'incidència... En aquests temes els mitjans de Madrid han buscat a Ximo, per a contrarestar a Ayuso i clar, ahí Mónica Oltra no ha estat. Vist des de Madrid, Mónica és la de les samarretes, és trist però és així, llavors a la Sexta sí que és ben rebuda i l'han tocat molt, però no ha tret tant com ha tret Ximo.

7:52

No sabria dir que pot passar en dos anys, jo crec que hem de veure la factura econòmica d'esta gestió i depenent del resultats eixiran els vots. Falta saber com serà la recuperació si en U o en V, i també la força que tinga d'organització el PP. No oblidem que la diferencia amb el PP va ser mínima, guanyà l'esquerra per poc. Damunt al Botànic són 3 forces, a veure que fas, perquè si Unides Podem no entra per la barrera del 5%... Ara interessa tant a Podem com a Ciutadans rebaixar al 3% el que queda de legislatura, perquè Ciutadans s'ha quedat fora en Madrid per eixe 5%. Si això passa, podria haver reedició del Botànic, vull dir, hi ha moltes variables molt difícils de preveure. Després... Serà candidat Ximo Puig? Serà candidata Mónica Oltra? En un primer moment Ximo va dir que no es presentaria, ara diu que sí, però pot ser siga per no obrir una guerra interna entre els "Abalistes" i els "Ximistes", o com es diga. A la millor és preferible tornar-te a presentar i aguantar 4 anys, per tal de no obrir la caixa de pandora del PSPV. Veurem com quedarà Compromís, si Unides Podem eixirà... està tot molt obert. Crec que la clau serà l'economia, si d'ací a dos anys la gent continua estant mal, jo crec que acabarà votant butxaca... Els carrils bici, més parcs, millors autopistes gratuïtes, etc, no poden competir amb els diners, perquè un part de l'electorat, que és el indecís, votarà butxaca.

6 - Salvador Enguix

- 00:35 - Treballar en pandèmia

Pense que el periodisme ha donat una nota elevada. A les redaccions no s'ha pogut tornar, molts teletreball, però el nivell de qualitat del periodisme digital ha estat magnífic que exigia informació a l'instant per a tindre informació de la COVID-19.

- 02:00 - Com ha afectat COVID-19 a nivell polític i social?

Jo crec que a nivell polític la pandèmia ha condicionat completament la vida política i el radar polític. De fet la prioritat absoluta de les polítiques i polítics ha sigut gestionar la lluita contra la pandèmia. quan tu tens un esdeveniment d'estes característiques tan potent i tan fort, la història si ens ensenya algo és això. Açò

és com una guerra; si haguera hagut una guerra tot passa a según plànol i la prioritat haguera estat la pandèmia.

Jo crec que la pandèmia ha subratllat algunes necessitats que estaven una mica oblidades: per la classe política per l'administració. La primera sens dubte és la necessitat de disposar d'un sistema de sanitat de qualitat. Jo crec que si no haguérem disposat d'este sistema sanitari que tenim a la Comunitat Valenciana i a Espanya el resultat de la pandèmia haguera sigut molt pitjor. Perquè costa molt donar resposta. Prova de que ha sigut una prioritat és que la Unió Europea s'ha posat d'acord ràpidament en dos qüestions que segurament en altres circumstàncies li haguera costat molt més: una és l'activació de fons europeus i d'ajudes. Hem canviat un pensament austeritzada, un pensament Keynesia, donar liquidessa perquè la gent puga aguantar la pandèmia. I d'altra banda la rapidesa en la investigació que jo crec que és algo que a mi m'ha sorprès molt. En menys d'un any hem tingut vacuna i hui per hui ja tenim quasi el 50% de la població amb una dosi. Jo crec que això és un repte fantàstic que algúbn dia caldrà reconèixer i sens dubte ha estat condicionat per la pandèmia que ha modificat completament les prioritats de la societat, de la classe política, de tot. Ara ja comencem a relaxar-nos un poc, però tu saps que hem estat bueno, un any on la prioritat cada dia ha sigut veure com estava la situació. Quants morts teníem; quants ingressats; i ara la nostra preocupació és veure cap a on va la vacunació, si arribarem a final d'estiu amb una vacunació total que ens permeta tornar a la normalitat. Per tant jo crec que ha estat un canvi radical polític que jo crec que encara no tenim totes les aristes analitzades; però sens dubte un canvi polític que ha ajudat crec jo a deixar clar quines són les prioritats: la sanitat, la protecció social, la cura dels nostres majors, jo crec que hi ha coses, moltes lliçons d'esta pandèmia, que a pesar de lo desastrosa que ha sigut són lliçons molt positives de cara al futur.

- 04:36 - Com ha gestionat el botànic la pandèmia?

Jo crec que el govern valencià ha sigut un exemple de gestió de la pandèmia. No és que ho diga jo, ho diuen tots i ahí estan les dades. Al principi de la pandèmia va saber reaccionar, en un moment molt difícil on hi havia un mercat molt especulatiu de material de protecció, va saber trobar material de protecció

pel seu compte, que és algo molt important. Perquè els nostres sanitaris van tindre mascaretes i protecció abans que altres autonomies, després va vindre un període de confiança que jo crec que va ser un error, però que va ser cap a final de desembre, que ens va provocar una crisi forta, la tercera- quarta onada, però jo crec que la reacció va ser molt ràpida i positiva i ha permés que des de finals de febrer estiguem a la millor situació a Espanya i d'Europa de la pandèmia. Amb un número més reduït d'incidència acumulada, menys morts, menys ingressats. Clar, jo crec que això és molt positiu. Hi haurà gent que dirà que això ha perjudicat molt l'activitat econòmica, però torne a dir, calia marcar prioritats. U! la prioritat era salvar vides i cuidar a la gent. que la gent no caiguera malalta. Jo crec que això s'ha fet bé. La gestió de la pandèmia crec que este govern del botànic, ho ha fet raonablement bé, i al menys amb les dades objectives, és el que millor ho ha fet d'Espanya no? que això ben mirat no està mal no.

- 06:17 - Desafecció i Pablo Hassel

Tu mescles moltes coses, jo pense que són conceptes diferents. Tinc un fill de 18 anys que li va pillar el confinament amb 18 anys complint-los a casa, i tinc una filla de 21 anys, durant mesos no van poder eixir de casa, en una edat que he tingut 18 i 21 anys, en la que lo que més necessites és socialitzar-nos, relacionar-nos, viure la vida quan eres jove. jo entenc a la gent jove, i ho entenc perquè ho he vist a casa que aquesta és una experiència més dura. Perquè quan eres gran eres capaç de racionalitzar i marcar altres prioritats però quan tens entre 18-25 anys el que vols és hostia! Disfrutar de la vida. I el camp de l'afectivitat és molt diferent a quan eres madur. Jo enten a la gent jove que haja tingut alguns algunes pulsions de rebelia. Però a pesar d'això crec que la gent jove valenciana s'ha portat de meravella, llevat d'alguns casos excepcionals. Que mig milió de persones entre 18 i 24 anys que hagen tingut el comportament que han tingut... bueno, que ha hagut algun cas aïllat? És normal, però jo crec que ha sigut algún cas aïllat. però jo crec que ha sigut un comportament exemplar. I entenc perfectament que una vegada comencen a alçar-se algunes restriccions la gent vulga disfrutar del bon temps; tots tenim necessitats de tindre afecte, jo entenc

la gent jove que jo quan tenia 18 anys si m'hagueren tancat en casa i m'hagueren dit que havia d'estar mesos sense eixir de casa sense les necessitats que un te amb 18 anys que les hormones manen de tu, doncs... és complicat.

Això és una cosa. I una altra cosa és si la gent jove ara està d'alguna manera reaccionant respecte d'alguns estatus quo que hi ha en la societat que jo pense qu està be que reaccionen. A mi lo de Pablo Hassel, que me pareix l'anècdota, hi ha casos molt més greus. a més em sembla un impresentable. Però entenc que representa una situació que sí que hi ha que protestar i si tinguera eixa edat m'alçaria al carrer. I és el fet que tinguem una llei mordassa; que no pugues fer humor de certes coses, jo recorde quan tenia la vostra edat jo llegia el paps, i el jueves en barcelona.

Pablo Hassel és la gota que colma el got, perquè hi ha gent que ha hagut d'exiliar-se d'Espanya per cantar cançons, per fer humor. Això no pot ser. una societat madura ha de tolerar això, per molt desagradable que siga. A mi també em molesten les manifestacions que puguen fer els fatxes pel carrer. Però entenc que en una societat madura democràtica ha de tolerar això, perquè això és el principi de la convivència, la tolerància. que això és un principi filosòfic d'una democràcia madura. Per tant, jo comprenc que la gent jove, i tinc dos fills que han estat manifestant-se, jo haguera fet el mateix. Torne a dir, encara que no em cau bé. Però ho haguera fet perquè entenia que representava una lluita contra un status quo que no m'agrada. És com els periodistes ara, estema ra molt més encorsetats que fa 30 anys. Per què no puc fer jo un acudit de la casa real?

No puc fer humor de res [10:13] aleshores jo crec que haurem de començar a debatre quins són els límits de la nostra tolerancia. Per això et dic que entenc la gent jove. Jo crec que algo no funciona bé.

-10:45 - À Punt Mèdia

Jo crec que és una molt bona notícia que reobrirà. jo vaig ser dels pocs periodistes que a la fi de Canal9 que la defensava. Hi havia molts periodistes d'esquerres que defensava el tancament. És que ací tots hem perdut la memòria. Jo crec que és fonamental que la Comunitat Valenciana tinga un mitjà públic de comunicació. Perquè això genera molts aspectes positius per a la indústria privada. És important que tinguem un ecosistema comunicatiu potent propi a la

CV. i és molt important que hi haja bona audiència d'informatius. Ara bé, jo crec que el model de televisions públiques actuals està en una situació molt complicada de supervivència. Ho veurem d'ací pocs anys, perquè els models de consum de comunicació estan canviant radicalment. A casa nostra ningú veu una tv convencional. Hui els modes de consumir continguts audiovisuals està canviant radicalment. El que s'hauria de fer és que les televisions públiques de quina manera poden adaptar-se a eixe model. El que està clar és que eixe model de televisions públiques, també el d'À Punt, tinc dubtes que puga durar molt de temps. Però la seua obertura és un èxit.

-12:24 - Repartiment fons europeus. Inversió...

Una cosa és la inversió, i l'altra és el finançament. Jo crec que la inversió el govern actual de Pedro Sánchez ha intentat reequilibrar-la d'acord amb el criteri de població. Si te'n adones els pressupostos per a aquest any ja contemplen un mínim d'inversió cap a la Comunitat Valenciana de prop del 10%, que és de manera aproximada el percentatge de població que representa a l'estat espanyol. Això s'ha aconseguit. Que dels fons europeus es puga aconseguir del 10 al 12, tant de bo. Però bé, això són inversions, partides puntuals per a mesures concretes. el problema és el finançament, que sí que tenim una situació de gravíssim infrafinançament, que això sí que afecta al manteniment dels serveis públics de qualitat, perquè si no tens un bon finançament, no pots tenir la mateixa qualitat de servicis de sanitat, d'educació, benestar social que tinga el país basc, navarra o altres. Jo crec que no hi haurà un abans i un després com tu preguntes, jo crec que ara està molt bé però si no ressolem el tema del finançament, tornarem a tindre un problema greu en un any. I eixa és la qüestió que s'ha de resoldre.

-13:50 - Grans esdeveniments

Els grans esdeveniments te serveixen per a tindre una certa publicitat fora. però hi ha un problema, els grans esdeveniments si no eres capaç de donar-los una

traducció social no aguanten. Exemple de les olimpíades de Barcelona. Te'n adonaves que la societat tota hi participava. I això va tenir una traducció molt bona en urbanisme a la ciutat, es van remodelar grans barris a la ciutat... No estic en contra dels grans esdeveniments, sempre i quan tinguen una lectura positiva, i sempre i quan no siguen perquè s'enriqueixen quatre i dilapidar recursos públics. Que és el que va passar aquí. La fórmula 1 ens va costar als valencians més de 400.000 milions d'euros, i no hem recuperat ni uno. Això és un problema, perquè ja ningú se'n recorda de la fórmula 1 valenciana, i no ha deixat grans coses. La copa Amèrica crec que sí, va permetre remodelar port, façana marítima, alguna cosa positiva va tindre, perquè l'estat va participar.

[15:00] - una societat no avança per grans esdeveniments. Una societat se troba més madura i més participada quan veu coses que li aprofiten a ella i van en benefici de la societat. Això li pot passar factura? Jo crec que al contrari. Hi ha un refran clàssic de la política que diu que quan un viu bé i la seua qualitat de vida millora amb un govern, no canvia de vot. La gent no canvia de vot quan tu estas bé. Durant els anys de la corrupció del PP, la gent votava al PP perquè vivia molt bé. I la corrupció era molt forta, hi havia molta informació. Però la gent va deixar de votar al PP quan va vindre la sacsejada en 2015-2008 quan la gent va veure que la seua vida ja no era bona i els corruptes vivien molt bé. Ahi ve el contrast, per lo tant aquí si la gent veu que viu bé, difícilment buscaran altra opció.

Perquè la gent que vol? Treball, qualitat de vida, que la seua mare estiga cuidada, que no falte hospital, que tinguin bona atenció sanitària... Després si t'ho dus al simbolisme podria arrastrar vots i clar, home clar jo crec que sí. Però lo important és això, per lo tant els grans esdeveniments si es fan bé estic a favor, de fet a València es vol ser capital mundial del disseny; Alacant Volvo Ocean Race... no tots els grans esdeveniments són dolents, en absolut, el que passa és que hi ha que fer-los ben fet. Si tu fas una visita al papa per gastar-te una fotracada i s'enriqueixen quatre, és un problema. Eixa mateixa visita feta d'altra manera haguera sigut positiva per a la ciutat.

- 17:03 - Oposició nula i Mazón.

Jo crec que les eleccions valencianes ténen un component en clau espanyola molt improtant. És veritat que una part important del vot valencià es meneja pel que passa a Espanya. Si hi ha una tendència hegemònica del PP a Espanya, això d'alguna manera tindrà algun efecte, animarà ací més a la gent del PP a votar. Ara bé, jo crec que el botànic és una fórmula(i ho diuen les enquestes) que s'aguanta prou bé. La gent està relativament satisfeta amb la fórmula valenciana. jo crec que si no fan cap tonteria en el govern actual, perquè no oblidem que és un govern de coalició,que ténen moltes dificultats per a conviure,podríen tindre una oportunitat en les properes eleccions autonòmiques.

Mazón busca tindre ràpidament un lideratge en el PP que no ha tingut Isabel Bonig, ja vorem que passa, si ho aconsegueix o no, no ho tindrà fàcil perquè tindre notorietat i més quan no estàs al parlament valencià sempre és complicat. Respecte a Ciudadanos, està en plena fase de descomposició, ciudadanos lo normal és que desaparega. I anirà desapareguent conforme se vaja fent convocatòries elecotrals. Catalunya quasi, Madrid també... si andalusia convoca desapareixera. Ciudadanos jo crec que lo que farà el votant de ciudadanos serà integrar-se al partit popular. I poc més eixes són les claus, i vox el que puga augmentar davant l'augment de vot del pp. Però jo crec que eñ botànic, a pesar d'això, jo no seria tan pesimista. També dependrà un poc de com vinga la recuperació de la pandèmia. Jo crec que ara estem a la fse de la vacunació i en teoria a partir de setembre i octubre, vindrà recuperació. Si aquesta és ràpida, la gent recupera, les empreses es reactiven, es recuperar el treball, hi ha il·lusió,e I botànic tindrà més fàcil entre cometes repetir. Si la recuperació és molt fotuda, si les conseqüències de la pandèmia són molt dolentes, serà més complicat que el botànic es mantinga al govern-

- 19:15 - Les diferències

No, no han après bé. és una costant des de de que existeix el botànic. Hi ha hagut friccions i alguns del botànic, de vegades no sempre la primera línia, si no la tropa que se posa a discutir en xarxes, jo crec que no és bo, jo crec que és una errada, però hi ha gent que li va la marxa. ells diuen que discrepar no és roïn,

però jo crec que quan tens govern del botanic has d'intentar discrepar en la intimitat, i el que isga fora no siga un missatge de fractura. Hem vivit molts episodis que demostren que hi ha certa tendència a un cert cainismo dins del botànic i això no és bo. Perquè a la gent li trasllada una certa sensació d'inseguretat. I en un moment com aquest, la gent necessita governs forts, i lideratges forts, la història ens ho ensenya. Si estudiem la història entre guerres a Europa, o la segona guerra mundial, quins són els lideratges que tots recorden que van fer guanyar als seus pobles? Els lideratges forts. Jo crec que això és el que ha de procurar el botanic, evitar eixes fricions perquè això lu pot passar factura en les properes eleccions.

- 20:38 - Desgast per la pandèmia

Jo te dic, ho veurem a partir mes de setembre, octubre. Intuisc que aquesta crisi ha reforçat el lideratge de Ximo Puig i Mónica Oltra. La crisi, la pandèmia, tot i els problemes que ténen, Puig hui és més líder que fa un any en Espanya també. Més notorietat, ix més a les tv nacionals. Això és un apriva de que el seu lideratge ha eixit reforçat. Té més notorietat. Ara bé, tu pots tindre molta notorietat que si després la teua gestió no és bona i la teua percepció de que la teua solució per resoldre la pandèmia te castigara. Hem de veure després que passa, però a priori [21:20] el que és la notorietat del botànic hui en dia és més forta que fa un any, mentre per exemple el govern català té un govern que comença ara i moltes dificultats, mentre altres han passat sense pena ni glòria, mentre altres han sigut molt polèmics este ha estat un govern que la gent parla bé d'ell en la pandèmia i això no és fàcil quan has passat la que has passat quan has passat milers de morts, contagiats, empreses arruinades, molta gent que se'n va a l'atur, molta gent en erto. Jo crec que la clau la trobarem a la tardor.[21:45] la clau la trobarem a la tardor. Si a la tardor trobem que la recuperació és bona i este govern sap posar les coses perquè la recuperació siga rapida, els lideratges se'n refortiran. Sinó tindrem un problema.

- 22:10 - Llarga vida al botànic?

Jo crec que la fórmula hui per hui és vàlida. Una fórmula que integra a tots els pensaments de les esquerres, un pensament d'esquerres més socioliberal com és el PSOE a un pensament d'esquerres més comunista com és Podem, jo crec que la fórmula funciona. Amb una força d'esquerres nacionalista com és compromís. Depén d'ells, si ells ho fan bé, d'ací a les eleccions poden tindre altra oportunitat. Ara, depén d'ells. Si fan mal la gestió, si entren en bronques públiques, si no gestionen be la postpandèmia, si no són capços d'entendre les necessitats de la gent ara quan acabe tota aquesta tragèdia que hem patit; si no són capços d'entendre-ho, la fórmula s'haurà esgotat. Però no oblidem que una fórmula que jo recorde quan va començar al 2015 que el pp deia que duraria 2 anys ja porten quasi 7 anys. Com a fórmula ha funcionat i encara és vàlida, perquè es gestiona, i encara s'està gestionant les ajudes, ara s'esta gestionan el pla resistir, s'està gestionant el tema residències; el tema de les escoles, els llibres, les beques. si això funciona, si això rula, no has de tindre massa problema. Ara si la gent veu que això no rula, que la seua vida té dificultats per a tindre solucions, si ta mare té un problema hospital i noa tenen, i ton pare es queda en l'atur i no donen solucio. Això egenera molt de malestar. si ta mare hospital i ton pare recupera empresa, quin motiu tindràs ut per a deixar d'apostar pel botànic. ja sé que és un comentari molt de poble però és que és així, la gent quan està bé no canvia el vot. El canvia quan veu algo que li perjudica. i si la gent veu que al seua vida va be, que llibres gratuïts, que te la beca, que no tens idners i t'han donat una beca per a anar a la universitat... pa que vas a canviar.

24:15 - La gent diu, el botànic pot caure perquè ara el PP; la dreta, Madrid... Bé, però és què Madrid no és València. Són escenaris molt canviants i complicats, molt diferents. Jo crec que ahí podem estar hores parlant del tema jo crec que el botànic tindrà oportunitat si se laa dona. no dependrà de nosaltres, dependra d'ells, de que gestionen be, que gestionen inteligente, que no facen el tonto. La ciutadania el que vol és això. Per això els han donat una oportunitat més en aquesta segona legislatura.